

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 988/2009

2012/EES/12/04

frá 16. september 2009

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 883/2004 um samræmingu almannatryggingakerfa og um að ákveða efni viðaukanna við hana (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 42. og 308. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 frá 29. apríl 2004 um samræmingu almannatryggingakerfa ⁽³⁾ er kveðið á um að ákveða skuli efni II., X. og XI. viðauka við þá reglugerð fyrir gildistökudag hennar.
- 2) Aðlaga skal I., III., IV., VI., VII., VIII. og IX. viðauka við reglugerð (EB) nr. 883/2004 í því skyni að taka bæði tillit til krafna þeirra aðildarríkja sem hafa gerst aðilar að Evrópusambandinu eftir að sú reglugerð var samþykkt og til nýlegrar þróunar í öðrum aðildarríkjum.
- 3) Í 1. mgr. 56. gr. og 83. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 er kveðið á um að í XI. viðauka við þá reglugerð skuli sett fram sérákvæði um framkvæmd löggjafar tiltekinn aðildarríkja. Með XI. viðauka er ætlunin að taka tillit til sérkenna hinna mismunandi almannatryggingakerfa aðildarríkjanna í því skyni að auðvelda beitingu samræmingarreglnanna. Allmörg aðildarríki hafa óskað eftir því að færslur um beitingu eigin löggjafar þeirra um almannatryggingar verði færðar í þennan viðauka og hafa gefið framkvæmdastjórninni lagalegar og hagnýtar útskýringar á löggjöf sinni og kerfum.
- 4) Í þágu hagræðingar og einföldunar er þörf á sameiginlegri nálgun til þess að tryggja að farið sé með færslur er varða mismunandi aðildarríki, en eru hver annar líkar eða stefna að sömu markmiðum, að meginreglu til með svipuðum hætti.

- 5) Þar eð markmiðið með reglugerð (EB) nr. 883/2004 er að samræma löggjöf um almannatryggingar, sem aðildarríki eru einvörðungu ábyrg fyrir, skal ekki setja færslur, sem ekki samrýmast tilgangi hennar eða markmiðum, né heldur færslur, sem eingöngu er ætlað að skýra túlkun innlendrar löggjafar, í þá reglugerð.
- 6) Sumar beiðnir hafa vakið upp spurningar er varða nokkur aðildarríki sameiginlega: Í stað þess að setja svipaðar færslur í XI. viðauka fyrir nokkur aðildarríki er því rétt að fjalla um þau mál í almennara samhengi, annaðhvort með nánari útlistun í sjálfri reglugerð (EB) nr. 883/2004 eða í öðrum viðaukum hennar, sem ber því að breyta til samræmis við það, eða með því að fella ákvæði inn í framkvæmdarreglugerðina sem um getur í 89. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004.
- 7) Breyta ber 28. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 til þess að skýra og vikka út gildissvið hennar og tryggja að aðstandendur þess sem áður sótti vinnu yfir landamæri geti líka notið góðs af möguleikanum á áframhaldandi lækni meðferð í fyrra starfslandi hins tryggða eftir að hann lætur af störfum nema aðildarríkið, þar sem sá sem áður sótti vinnu yfir landamæri stundaði síðast starf sitt, sé skráð í III. viðauka.
- 8) Rétt er að meta þýðingu, tíðni, umfang og kostnað þegar beitt er takmörkun á rétti til aðstoðar vegna aðstandenda þeirra sem sækja vinnu yfir landamæri skv. III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 883/2004 þegar um er að ræða þau aðildarríki sem enn eru skráð í þann viðauka fjórum árum eftir að sú reglugerð kemur til framkvæmda.
- 9) Einnig er rétt að fjalla um tiltekin sérmál í öðrum viðaukum við reglugerð (EB) nr. 883/2004, allt eftir tilganginum með þeim og eftir efni þeirra, fremur en í XI. viðauka við hana, í því skyni að tryggja samkvæmni í viðaukunum við þá reglugerð.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 284, 30.10.2009, bls. 43. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 76/2011 frá 1. júlí 2011 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 54, 6.10.2011, bls. 46.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 161, 27.10.2007, bls. 61.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 9. júlí 2008 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum), sameiginleg afstaða ráðsins frá 17. desember 2008 (Stjtið. ESB C 33 E, 10.2.2009, bls. 1) og afstaða Evrópuþingsins frá 22. apríl 2009. Ákvörðun ráðsins frá 27. júlí 2009.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 166, 30.4.2004, bls. 1.

10) Færslur sumra aðildarríkja í VI. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 ⁽⁴⁾ falla nú undir tiltekin, almenn ákvæði reglugerðar (EB) nr. 883/2004. Af þessum sökum er nú allmörgum færslum í VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71 ofaukið.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 149, 12.12.2003, bls. 2.

- 11) Til þess að auðvelda notkun borgaranna á reglugerð (EB) nr. 883/2004 þegar þeir biðja um upplýsingar eða gera kröfur á hendur stofnunum aðildarríkjanna skal einnig vísa til löggjafar hlutaðeigandi aðildarríkis á frummálinu, hvenær sem nauðsyn ber til, til þess að komast hjá mögulegum misskilningi.
- 12) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 883/2004 til samræmis við það.
- 13) Í reglugerð (EB) nr. 883/2004 er kveðið á um að hún komi til framkvæmda á þeim degi þegar framkvæmdarreglugerðin öðlast gildi. Þessi reglugerð skal því koma til framkvæmda frá og með sama degi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (EB) nr. 883/2004 er hér með breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi forsenda bætist við á eftir 17. forsendu:

„17a) Þegar löggjöf aðildarríkis öðlast gildi gagnvart einstaklingi skv. II. bálki þessarar reglugerðar skulu skilyrði fyrir aðild og rétti til bóta skilgreind í löggjöf lögbæra aðildarríkisins, jafnframt því að lög Bandalagsins eru virt.“

2. Eftirfarandi forsenda bætist við á eftir 18. forsendu:

„18a) Meginreglan um að ein löggjöf gildi skiptir miklu máli og ber að leggja áherslu á hana. Þetta þarf þó ekki að þýða að veiting bóta, í samræmi við þessa reglugerð, og það nær einnig yfir greiðslu iðgjalda til trygginga eða vegna tryggingarverndar til handa greiðsluþega, hafi í för með sér að löggjöf þess aðildarríkis, þar sem stofnun hefur veitt bæturnar, verði gildandi löggjöf gagnvart þeim einstaklingi.“

3. Eftirfarandi liðir bætist við í 1. gr.:

„va) Aðstoð:

- i. að því er varðar 1. kafla III. bálks (sjúkrabætur, bætur til mæðra vegna meðgöngu og fæðingar og jafngildar bætur til fedra), aðstoð, sem kveðið er á um samkvæmt löggjöf aðildarríkis, sem ætluð er til að veita, hafa til reiðu, greiða beint eða endurgreiða kostnað við læknishjálp og þær vörur og þjónustu sem fylgja læknishjálpinni. Í þessu felst aðstoð vegna langtímaumönnunar,

ii. að því er varðar 2. kafla III. bálks (bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma), öll aðstoð vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma, eins og skilgreint er í i. lið hér að framan og er veitt samkvæmt vinnuslysa- og atvinnusjúkdómakerfum aðildarríkjanna.“

4. Í stað 5. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:

„5 Þessi reglugerð gildir ekki um:

- a) félagslega aðstoð og læknishjálp eða
- b) bætur, þar sem aðildarríki tekur á sig ábyrgð á tjóni sem einstaklingar verða fyrir og veitir möguleika á bótum, s.s. þegar um er að ræða fórnarlömb stríða og hernaðaraðgerða eða afleiðingar þeirra, fórnarlömb glæpa, tilræðis eða hryðjuverka, þá sem verða fyrir tjóni sem fulltrúar hlutaðeigandi aðildarríkis eru valdir að við störf sín eða þá sem hafa borið skarðan hlut frá borði af pólitískum eða trúarlegum ástæðum eða sökum ætternis.“

5. Í stað 4. mgr. 14. gr. komi eftirfarandi:

„4. Ef löggjöf aðildarríkis bindur aðgang að frjálsum tryggingum eða frjálsum viðvarandi tryggingum búsetu í því aðildarríki eða fyrri atvinnu sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur gildir b-liður 5. gr. aðeins um þá einstaklinga sem hafa áður heyrt undir löggjöf í því aðildarríki á grundvelli starfs sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur.“

6. Í 15. gr. komi „samningsbundnir starfsmenn“ í stað hugtaksins „aðstoðarfólk“.

7. Í stað 2. mgr. 18. gr. komi eftirfarandi:

„2. Aðstandendur þess sem sækir vinnu yfir landamæri skulu eiga rétt á aðstoð á meðan á dvöl í lögbæru aðildarríki stendur.

Ef lögbæra aðildarríkið er skráð í III. viðauka eiga aðstandendur þess sem sækir vinnu yfir landamæri, sem hafa fasta búsetu í sama aðildarríki og hann, þó aðeins rétt á aðstoð í lögbæra aðildarríkinu samkvæmt þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 19. gr.“

8. Í stað 1. mgr. 28. gr. komi eftirfarandi:

„1. Sá sem sækir vinnu yfir landamæri og hættir störfum vegna elli eða örorku á rétt á aðstoð vegna veikinda í því aðildarríki þar sem hann starfaði síðast sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, að því gefnu að þetta sé áframhaldandi meðferð sem hófst í því aðildarríki. „Áframhaldandi meðferð“ merkir áframhaldandi rannsókn, sjúkdómsgreining og meðferð sjúkdóms allan þann tíma sem sjúkdómsins gætir.

Fyrsta undirgrein gildir, að breyttu breytanda, um aðstandendur þess sem áður sótti vinnu yfir landamæri nema aðildarríkið, þar sem sá sem sótti vinnu yfir landamæri starfaði síðast, sé skráð í III. viðauka.“

9. Í stað 1. mgr. 36. gr. komi eftirfarandi:

„1. Með fyrirvara um hagstæðari ákvæði í 2. mgr. og 2. mgr. a í þessari grein gilda 17. gr., 18. gr. (1. mgr.), 19. gr. (1. mgr.) og 20. gr. (1. mgr.) einnig um aðstoð/bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma.“

10. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 36. gr.:

„2a. Þar til bær stofnun getur ekki neitað að veita launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklingi, sem hefur orðið fyrir vinnuslysi eða fengið atvinnusjúkdóm og á rétt á aðstoð/bótum sem þeirri stofnun ber að standa straum af, þá heimild sem kveðið er á um í 1. mgr. 20. gr. ef viðeigandi lækni meðferð er ekki fyrir hendi í aðildarríkinu þar sem hann hefur fasta búsetu, innan tímamarka sem má réttlæta lækni meðferðilega ef mið er tekið af núverandi heilsufarsástandi hans og líklegri framvindu sjúkdómsins.“

11. Í stað 3. mgr. 51. gr. komi eftirfarandi:

„3. Ef löggjöf eða sérstakt kerfi aðildarríkis setur það skilyrði fyrir rétti einstaklings til að öðlast, viðhalda eða endurheimta rétt til bóta að hlutaðeigandi einstaklingur sé tryggður á þeim tíma er áhættan kemur fram skal litið svo á að því skilyrði hafi verið fullnægt ef sá einstaklingur var tryggður áður samkvæmt löggjöf eða sérstöku kerfi þess aðildarríkis og er, á þeim tíma er áhættan kemur fram, tryggður samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis gegn sömu áhættu eða, sé ekki um það að ræða, ef greiða ber bætur samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis vegna sömu áhættu. Síðara skilyrðinu telst þó fullnægt í þeim tilvikum sem um getur í 57. gr.“

12. Í stað 4. mgr. 52. gr. komi eftirfarandi:

„4. Ef útreikningur skv. a-lið 1. mgr. í einu aðildarríki leiðir ætíð til þess að sjálfstæðu bæturnar eru jafnháar og eða hærri en hlutfallslegu bæturnar, reiknað í samræmi við b-lið 1. mgr., skal þar til bæra stofnunin felld niður hlutfallslega útreikninginn, að því tilskildu að:

- i. slíkt tilvik sé fært í 1. hluta VIII. viðauka,
- ii. engin löggjöf, sem inniheldur reglur um að koma í veg fyrir skörun bóta, eins og um getur í 54. og 55. gr., eigi við nema að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 55. gr. og
- iii. 57. gr. eigi ekki við í tengslum við tímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis í sérstöku aðstæðum málsins.“

13. Eftirfarandi málsgrein bætist við 52. gr.:

„5. Þrátt fyrir 1., 2. og 3. mgr. skal ekki beita hlutfallslegum útreikningi í kerfi fyrir úthlutun bóta þar sem tímabil hafa engin áhrif á útreikninginn, enda séu slík kerfi skráð í 2. hluta VIII. viðauka. Í slíkum tilvikum á hlutaðeigandi einstaklingur rétt á bótum sem eru reiknaðar út í samræmi við löggjöf viðkomandi aðildarríkis.“

14. Í c-lið 1. mgr. 56. gr. komi orðin „ef nauðsyn krefur“ á undan „í samræmi við þá málsmeðferð sem mælt er fyrir um í XI. viðauka“.

15. Í 1. mgr. 56. gr. bætist eftirfarandi liður við:

„d) Í því tilviki að c-liður á ekki við sökum þess að löggjöf aðildarríkis kveður á um að bæturnar skuli reiknaðar út á grundvelli annarra þátta en tryggingatímabila eða búsetutímabila, sem eru ekki tengdir við tíma, skal lögbæra stofnunin, að því er varðar hvert tryggingatímabil eða búsetutímabil sem lokið er samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, taka tillit til uppsafnaðs fjármagns, þess fjármagns sem telst vera uppsafnað eða einhverra annarra þátta til útreiknings samkvæmt þeirri löggjöf sem stofnunin starfar eftir, deilt með samsvarandi tímaeiningum í viðkomandi lífeyriskerfi.“

16. Eftirfarandi bætist við 57. gr.:

„4 Þessi grein á ekki við um kerfi sem eru skráð í 2. hluta VIII. viðauka.“

17. Í 3. mgr. 62. gr. komi „atvinnulausa einstaklinga“ í stað „þá sem sækja vinnu yfir landamæri“.

18. Eftirfarandi grein bætist við:

„68. gr. a

Úthlutun bóta

Ef einstaklingur, sem á rétt á fjölskyldubótunum, nýtir sér þær ekki til framfærslu aðstandenda skal hlutaðeigandi stofnun rækja lagalegar skyldur sínar með því að greiða þær bætur þeim einstaklingi eða lögpersónu sem í reynd hefur aðstandendur á framfæri sínu, að beiðni og fyrir milligöngu stofnunar í búsetuaðildarríki þeirra eða þeirrar stofnunar sem hefur verið útnefnd til þess af lögbæru yfirvaldi í búsetuaðildarríkinu.“

19. Ákvæðum 87. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 8. mgr. komi eftirfarandi:

„8. Heyri einstaklingur samkvæmt þessari reglugerð undir löggjöf annars aðildarríkis en þess sem er ákvarðað í samræmi við II. bálk reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 skal hann áfram heyra undir þá löggjöf á meðan aðstæður hans haldast óbreyttar, þó ekki lengur en í tíu ár frá þeim degi sem þessi reglugerð kemur til framkvæmda, nema hann fari fram á að vera færður undir löggjöfina sem hann heyrir undir samkvæmt þessari reglugerð. Beiðnin skal lögð fram hjá þar til bæri stofnun aðildarríkisins, sem setur löggjöfina sem

gildir samkvæmt þessari reglugerð, innan þriggja mánaða frá þeim degi er reglugerð þessi kemur til framkvæmda ef hlutaðeigandi einstaklingur á að heyra undir löggjöf þess aðildarríkis frá og með þeim degi sem þessi reglugerð kemur til framkvæmda. Sé beiðnin lögð fram eftir að þeim fresti lýkur skal breyting yfir í nýja gildandi löggjöf eiga sér stað fyrsta dag næsta mánaðar.“

b) Eftirfarandi málsgreinar bætist við:

„10a. Þær færslur í III. viðauka, er varða Eistland, Spán, Ítalíu, Litháen, Ungverjaland og Holland, falla úr gildi fjórum árum eftir að þessi reglugerð kemur til framkvæmda.

10b. Endurskoða skal skrána í III. viðauka eigi síðar en 31. október 2014 á grundvelli skýrslu frá framkvæmdaráðinu. Í skýrslunni skal koma fram mat á því hvaða áhrif, sett fram bæði tölulega og hlutfallslega, beiting ákvæða III. viðauka hefur á

mikilvægi, tíðni, umfang og kostnað. Skýrslan skal einnig taka til mögulegra afleiðinga þess að fella þau ákvæði úr gildi fyrir þau aðildarríki sem eru áfram skráð í þeim viðauka eftir þann dag sem um getur í málsgrein 10a. Á grundvelli þeirrar skýrslu skal framkvæmdastjórnin ákveða hvort leggja beri fram tillögu um endurskoðun skrárinnar, með því meginmarkmiði að fella skrána úr gildi, nema í skýrslunni frá framkvæmdaráðinu komi fram brýnar ástæður fyrir því að fella hana ekki úr gildi.“

20. Breyta ber viðaukunum í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með þeim degi þegar framkvæmdarreglugerðin, sem um getur í 89. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004, öðlast gildi.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 16. september 2009.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. Buzek

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

C. Malmström

forseti.

VIÐAUKI

Breytingar á viðaukum við reglugerð (EB) nr. 883/2004

A. Ákvæðum I. viðauka er breytt sem hér segir:

1. Í I. hluta (Fyrirframgreiddur framfærslueyrir (barnsmeðlag)):

a) komi „BELGÍA“ í stað fyrirsagnarinnar „A. BELGÍA“,

b) bætist eftirfarandi færsla við á eftir færslunni „BELGÍA“:

„BÚLGARÍA

Framfærslueyrir frá ríkinu skv. 92. gr. fjölskyldulöggjafarinnar“,

c) „DANMÖRK“ og „ÞÝSKALAND“ komi í stað fyrirsagnanna „B. DANMÖRK“ og „C. ÞÝSKALAND“,

d) bætist eftirfarandi færslur við á eftir færslunni undir fyrirsögninni „ÞÝSKALAND“:

„EISTLAND

Framfærslugreiðslur samkvæmt lögum um framfærslugreiðslur frá 21. febrúar 2007

SPÁNN

Fyrirframgreiddur framfærslueyrir samkvæmt konunglegri tilskipun 1618/2007 frá 7. desember 2007“,

e) komi „FRAKKLAND“ í stað fyrirsagnarinnar „D. FRAKKLAND“,

f) bætist eftirfarandi færslur við á eftir færslunni undir fyrirsögninni „FRAKKLAND“:

„LITHÁEN

Greiðslur úr framfærslusjóði barna samkvæmt lögum um framfærslusjóð barna.

LÚXEMBORG

Fyrirframgreiðsla og endurgreiðsla framfærslueyris í skilningi laga frá 26. júlí 1980.“,

g) komi „AUSTURRÍKI“ í stað fyrirsagnarinnar „E. AUSTURRÍKI“,

h) bætist eftirfarandi færslur við á eftir færslunni undir fyrirsögninni „AUSTURRÍKI“ :

„PÓLLAND

Bætur úr framfærsluframlagsjóði samkvæmt lögum um aðstoð til einstaklinga sem eiga rétt á framfærsluframlagi“,

i) komi „PORTÚGAL“ í stað fyrirsagnarinnar „F. PORTÚGAL“,

j) bætist eftirfarandi færslur við á eftir færslunni undir fyrirsögninni „PORTÚGAL“:

„SLÓVENÍA

Framfærslueyrir í samræmi við lög um opinberan ábyrgðar- og framfærslusjóð Lýðveldisins Slóveníu frá 25. júlí 2006

SLÓVAKÍA

Framfærsluframlag (framfærslueyrir) samkvæmt lögum nr. 452/2004 Coll. um framfærsluframlag, eins og þeim var breytt með síðari reglugerðum.“,

k) komi „FINNLAND“ og „SVÍÞJÓÐ“ í stað fyrirsagnanna „G. FINNLAND“ og „H. SVÍÞJÓÐ“.

2. Í II. hluta (sérstakar greiðslur vegna barnsburðar og ættleiðingar):

a) komi „BELGÍA“ í stað fyrirsagnarinnar „A. BELGÍA“,

- b) bætist eftirfarandi færslur við á eftir færslunni undir fyrirsögninni „BELGÍA“:
- „BÚLGARÍA
- Eingreiðsla vegna meðgöngu og fæðingar (lög um fjölskyldugreiðslur vegna barna)
- TÉKKLAND
- Greiðsla vegna barnsburðar
- EISTLAND
- a) Greiðsla vegna barnsburðar
- b) Greiðsla vegna ættleiðingar“,
- c) komi „SPÁNN“ og „FRAKKLAND“ í stað fyrirsagnanna „B. SPÁNN“ og „C. FRAKKLAND“,
- d) komi eftirfarandi í stað færslunnar undir fyrirsögninni „Spánn“:
- „SPÁNN
- Styrkur vegna barnsburðar og ættleiðingar í formi eingreiðslu“,
- e) bætist eftirfarandi við í færslunni undir fyrirsögninni „FRAKKLAND“:
- “, nema greitt sé til einstaklings sem heyrir áfram undir franska löggjöf skv. 12. eða 16. gr.“,
- f) bætist eftirfarandi færslur við á eftir færslunni undir fyrirsögninni „FRAKKLAND“:
- „LETTLAND
- a) Styrkur vegna barnsburðar
- b) Greiðsla vegna ættleiðingar
- LITHÁEN
- Styrkur í formi eingreiðslu vegna barns“,
- g) komi „LÚXEMBORG“ í stað fyrirsagnarinnar „D. LÚXEMBORG“,
- h) bætist eftirfarandi færslur við á eftir færslunni undir fyrirsögninni „LÚXEMBORG“:
- „UNGERJALAND
- Styrkur vegna meðgöngu og fæðingar
- PÓLLAND
- Styrkur vegna barnsburðar í formi eingreiðslu (lög um fjölskyldubætur)
- RÚMENÍA
- a) Greiðsla vegna barnsburðar
- b) Ungbarnafatnaður ásamt rúmfatnaði og öðru tilheyrandi
- SLÓVENÍA
- Styrkur vegna barnsburðar

SLÓVAKÍA

- a) Greiðsla vegna barnsburðar
- b) Viðbótargreiðsla vegna barnsburðar“,

i) komi „FINNLAND“ í stað fyrirsagnarinnar „E. FINNLAND“.

B. Í stað II. viðauka komi eftirfarandi:

„II. VIÐAUKI

ÁKVÆÐI SAMNINGA SEM GILDA ÁFRAM OG, EFTIR ATVIKUM, EIGA AÐEINS VIÐ UM EINSTAKLINGA SEM FALLA UNDIR ÞÁ (1. mgr. 8. gr.)

Almennar athugasemdir

Bent er á að ákvæði tvíhliða samninga, sem falla ekki undir gildissvið þessarar reglugerðar og gilda áfram milli aðildarríkja, eru ekki skráð í þessum viðauka. Þetta tekur til skuldbindinga milli aðildarríkja sem leiðir af samningum sem t.d. innihalda ákvæði um söfnun tryggingatímabila sem lokið er í þriðja landi.

Ákvæði samninga um félagslegt öryggi gilda áfram:

BELGÍA — ÞÝSKALAND

Ákvæði 3. og 4. gr. lokabókunar frá 7. desember 1957 við almenna samninginn frá þeim degi, í þeirri gerð sem fram kemur í viðbótarbókun frá 10. nóvember 1960 (viðurkenning á tryggingatímabilum sem lokið er á tilteknum landamærasvæðum fyrir seinni heimstyrjöldina, á meðan á henni stóð og eftir að henni lauk).

BELGÍA — LÚXEMBORG

Samningur frá 24. mars 1994 um félagslegt öryggi þeirra sem sækja vinnu yfir landamæri (varðandi viðbótarendurgreiðslu með fastri fjárhæð).

BÚLGARÍA — ÞÝSKALAND

Ákvæði b-liðar 1. mgr. 28. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 17. desember 1997 (viðhald samninga sem voru gerðir milli Búlgaríu og fyrrrverandi Þýska alþýðulýðveldisins og varða einstaklinga sem fengu lífeyri þegar fyrir 1996).

BÚLGARÍA — AUSTURRÍKI

Ákvæði 3. mgr. 38. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 14. apríl 2005 (viðurkenning á tryggingatímabilum sem er lokið fyrir 27. nóvember 1961); beiting þess ákvæðis er áfram takmarkað við þá einstaklinga sem falla undir þann samning.

BÚLGARÍA — SLÓVENÍA

Ákvæði 2. mgr. 32. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 18. desember 1957 (viðurkenning á tryggingatímabilum sem er lokið fram til 31. desember 1957).

TÉKKLAND — ÞÝSKALAND

Ákvæði c- og b-liðar 1. mgr. 39. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 27. júlí 2001 (viðhald samnings sem var gerður milli fyrrrverandi Lýðveldisins Tékkóslóvakíu og fyrrrverandi Þýska alþýðulýðveldisins og varða einstaklinga sem fengu lífeyri þegar fyrir 1996; viðurkenning á tryggingatímabilum sem lokið er í einu af samningsríkjunum og varða einstaklinga, sem þegar höfðu fengið lífeyri fyrir þessi tímabil 1. september 2002 frá hinu samningsríkinu, á meðan þeir voru búsettir á yfirráðasvæði þess).

TÉKKLAND — KÝPUR

Ákvæði 4. mgr. 32. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 19. janúar 1999 (ákvörðun um hvaða aðili er til þess bær að reikna út starfstímabil sem er lokið samkvæmt viðeigandi samningi frá 1976); beiting þess ákvæðis er áfram takmarkað við þá einstaklinga sem falla undir hann.

TÉKKLAND — LÚXEMBORG

Ákvæði 8. mgr. 52. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 17. nóvember 2000 (viðurkenning á tryggingatímabilum fyrir pólitíska flóttamenn).

TÉKKLAND — AUSTURRÍKI

Ákvæði 3. mgr. 32. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 20. júlí 1999 (viðurkenning á tryggingatímabilum sem er lokið fyrir 27. nóvember 1961); beiting þess ákvæðis er áfram takmarkað við þá einstaklinga sem falla undir hann.

TÉKKLAND — SLÓVAKÍA

Ákvæði 12., 20. og 33. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 29. október 1992 (í 12. gr. er ákvarðað hvaða aðili er til þess bær að veita eftirlifendabætur; í 20. gr. er ákvarðað hvaða aðili er til þess bær að reikna út starfstímabil, sem er lokið, fram að þeim degi að Tékkneska og slóvakíska sambandslýðveldið er leyst upp; í 33. gr. er ákvarðað hvaða aðili er til þess bær að greiða lífeyri sem er veittur fyrir þann dag þegar Tékkneska og slóvakíska sambandslýðveldið var leyst upp).

DANMÖRK — FINNLAND

Ákvæði 7. gr. samnings Norðurlandanna um almannatryggingar frá 18. ágúst 2003 (um greiðslu aukakostnaðar við heimferð vegna veikinda, á meðan dvöl í öðru norrænu landi stendur, þegar þörf er á að nota dýrari ferðamáta við heimför til búsetulands).

DANMÖRK — SVÍÞJÓÐ

Ákvæði 7. gr. samnings Norðurlandanna um almannatryggingar frá 18. ágúst 2003 (um greiðslu aukakostnaðar við heimferð vegna veikinda, á meðan dvöl í öðru norrænu landi stendur, þegar þörf er á að nota dýrari ferðamáta við heimför til búsetulands).

ÞÝSKALAND – SPÁNN

Ákvæði 2. mgr. 45. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 4. desember 1973 (sendiráð og ræðisskrifstofur fara með fyrirsvar).

ÞÝSKALAND — FRAKKLAND

- a) Viðbótarsamningur nr. 4 frá 10. júlí 1950 við almenna samninginn frá þeim degi, í þeirri gerð sem fram kemur í viðbótarsamningi nr. 2 frá 18. júní 1955 (viðurkenning á tryggingatímabilum sem er lokið á tímabilinu 1. júlí 1940 til 30. júní 1950).
- b) Ákvæði I. bóls þessa viðbótarsamnings nr. 2 (viðurkenning á tryggingatímabilum sem er lokið fyrir 8. maí 1945).
- c) Ákvæði 6., 7. og 8. liðar í almennu bókuninni frá 10. júlí 1950 við almenna samninginn frá þeim degi (stjórnvaldsráðstafanir).
- d) Ákvæði II., III. og IV. bóls samnings frá 20. desember 1963 (um félagslegt öryggi í Saarlandi).

ÞÝSKALAND — LÚXEMBORG

Ákvæði 4., 5., 6. og 7. gr. samnings frá 11. júlí 1959 (viðurkenning á tryggingatímabilum sem er lokið á tímabilinu frá september 1940 til júní 1946).

ÞÝSKALAND — UNGVERJALAND

Ákvæði b-liðar 1. mgr. 40. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 2. maí 1998 (viðhald samnings sem var gerður milli fyrirverandi Þýska alþýðulýðveldisins og Ungverjaland og varðar einstaklinga sem fengu lífeyri þegar fyrir 1996).

ÞÝSKALAND — HOLLAND

Ákvæði 2. og 3. gr. viðbótarsamnings nr. 4 frá 21. desember 1956 við samninginn frá 29. mars 1951 (uppgjör réttinda sem starfandi hollenskir menn hafa aflað sér samkvæmt þýska almannatryggingakerfinu frá 13. maí 1940 til 1. september 1945).

ÞÝSKALAND — AUSTURRÍKI

- a) Ákvæði 5. mgr. 1. gr. og 8. gr. samnings um atvinnuleysistryggingar frá 19. júlí 1978 og 10. gr. lokabókunar við þann samning (um greiðslur vegna atvinnuleysis frá fyrra ráðningarríki til þeirra sem sækja vinnu yfir landamæri) gilda áfram um þá sem sóttu vinnu yfir landamæri 1. janúar 2005 eða fyrir þann tíma og verða atvinnulausir fyrir 1. janúar 2011.
- b) Ákvæði g-, h-, i- og j-liðar 2. mgr. 14. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 4. október 1995 (ákvörðun um það hvernig löndin tvö skipta með sér ábyrgð að því er varðar fyrri tryggingamál og áunnin tryggingatímabil); beiting þess ákvæðis er áfram takmarkað við þá einstaklinga sem falla undir hann.

ÞÝSKALAND — PÓLLAND

- a) Samningur frá 9. október 1975 um elli og vinnuslys, með skilyrðum og gildissviði sem er skilgreint í 2.-4. mgr. 27. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 8. desember 1990 (viðhald réttarstöðu, á grundvelli samnings frá 1975, þeirra einstaklinga sem hafa fasta búsetu á yfirráðasvæði Þýskalands eða Póllands fyrir 1. janúar 1991 og hafa þar áfram fasta búsetu).
- b) Ákvæði 5. mgr. 27. gr. og 2. mgr. 28. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 8. desember 1990 (viðhald réttar til lífeyris sem er greiddur á grundvelli samnings frá 1957 sem var gerður milli fyrirverandi Þýska alþýðulýðveldisins og Póllands; viðurkenning á tryggingatímabilum sem pólskir launþegar hafa lokið samkvæmt samningi frá 1988 sem var gerður milli fyrirverandi Þýska alþýðulýðveldisins og Póllands).

ÞÝSKALAND — RÚMENÍA

Ákvæði b-liðar 1. mgr. 28. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 8. apríl 2005 (viðhald samnings sem var gerður milli fyrirverandi Þýska alþýðulýðveldisins og Rúmeníu og varðar einstaklinga sem fengu lífeyri þegar fyrir 1996).

ÞÝSKALAND — SLÓVENÍA

Ákvæði 42. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 24. september 1997 (uppgjör vegna réttinda sem aflað er fyrir 1. janúar 1956 samkvæmt almannatryggingakerfi hins samningsríkisins); beiting þess ákvæðis er áfram takmarkað við þá einstaklinga sem falla undir hann.

ÞÝSKALAND — SLÓVAKÍA

Önnur og þriðja undirgrein 1. mgr. 29. gr. samnings frá 12. september 2002 (viðhald samnings sem var gerður milli fyrirverandi Lýðveldisins Tékkóslóvakíu og fyrirverandi Þýska alþýðulýðveldisins og varðar einstaklinga sem fengu lífeyri þegar fyrir 1996; viðurkenning á tryggingatímabilum sem lokið er í einu af samningsríkjunum og varða einstaklinga sem þegar höfðu fengið lífeyri fyrir þessi tímabil 1. desember 2003 frá hinu samningsríkinu, á meðan þeir voru búsettir á yfirráðasvæði þess).

ÞÝSKALAND — BRESKA KONUNGRÍKIÐ

- a) Ákvæði 5. og 6. mgr. 7. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 20. apríl 1960 (löggjöf sem gildir um almenna borgara sem starfa hjá hernum).
- b) Ákvæði 5. og 6. mgr. 5. gr. samnings um atvinnuleysistryggingar frá 20. apríl 1960 (löggjöf sem gildir um almenna borgara sem starfa hjá hernum).

ÍRLAND — BRESKA KONUNGRÍKIÐ

Ákvæði 2. mgr. 19. gr. samnings frá 14. desember 2004 um félagslegt öryggi (um flutning og viðurkenningu á tilteknum örorkustigum).

SPÁNN — PORTÚGAL

Ákvæði 22. gr. almenna samningsins frá 11. júní 1969 (flutningur á atvinnuleysisbótum milli landa). Þessi færsla helst í gildi í tvö ár eftir gildistökudag þessarar reglugerðar.

ÍTALÍA — SLÓVENÍA

- a) Samningur um reglur um gagnkvæmar skuldbindingar í almannatryggingum með vísun til 7. mgr. XIV. viðauka við friðarsáttmálann, sem var gerður 5. febrúar 1959 með því að skiptast á orðsendingum (viðurkenning á tryggingatímabilum sem er lokið fyrir 18. desember 1954); beiting þess ákvæðis er áfram takmarkað við þá einstaklinga sem falla undir þann samning.
- b) Ákvæði 3. mgr. 45. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 7. júlí 1997 varðandi fyrrum svæði B á frísvæði Trieste (viðurkenning á tryggingatímabilum sem er lokið fyrir 5. október 1956); beiting þess ákvæðis er áfram takmarkað við þá einstaklinga sem falla undir þann samning.

LÚXEMBORG — PORTÚGAL

Samningur frá 10. mars 1997 (um viðurkenningu á ákvörðunum stofnana hjá einum samningsaðila varðandi örorkuástand þeirra sem sækja um lífeyri hjá stofnunum hins samningsaðilans).

LÚXEMBORG — SLÓVAKÍA

Ákvæði 5. mgr. 50. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 23. maí 2002 (viðurkenning á tryggingatímabilum fyrir pólitíska flóttamenn).

UNGERJALAND — AUSTURRÍKI

Ákvæði 3. mgr. 36. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 31. mars 1999 (viðurkenning á tryggingatímabilum sem er lokið fyrir 27. nóvember 1961); beiting þess ákvæðis er áfram takmarkað við þá einstaklinga sem falla undir hann.

UNGERJALAND — SLÓVENÍA

Ákvæði 31. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 7. október 1957 (viðurkenning á tryggingatímabilum sem er lokið fyrir 29. maí 1956); beiting þess ákvæðis er áfram takmarkað við þá einstaklinga sem falla undir hann.

UNGERJALAND — SLÓVAKÍA

Ákvæði 1. mgr. 34. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 30. janúar 1959 (í 1. mgr. 34. gr. þess samnings er kveðið á um að tryggingatímabil, sem eru viðurkennd fyrir undirritunardag þess samnings, séu tryggingatímabil þess samningsríkis sem ræður yfir því svæði þar sem réttahafi var búsettur); beiting þess ákvæðis er áfram takmarkað við þá einstaklinga sem falla undir hann.

AUSTURRÍKI — PÓLLAND

Ákvæði 3. mgr. 33. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 7. september 1998 (viðurkenning á tryggingatímabilum sem er lokið fyrir 27. nóvember 1961); beiting þess ákvæðis er áfram takmarkað við þá einstaklinga sem falla undir hann.

AUSTURRÍKI — RÚMENÍA

Ákvæði 3. mgr. 37. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 28. október 2005 (viðurkenning á tryggingatímabilum sem er lokið fyrir 27. nóvember 1961); beiting þess ákvæðis er áfram takmarkað við þá einstaklinga sem falla undir hann.

AUSTURRÍKI — SLÓVENÍA

Ákvæði 37. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 10. mars 1997 (viðurkenning á tryggingatímabilum sem er lokið fyrir 1. janúar 1956); beiting þess ákvæðis er áfram takmarkað við þá einstaklinga sem falla undir hann.

AUSTURRÍKI — SLÓVAKÍA

Ákvæði 3. mgr. 34. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 21. desember 2001 (viðurkenning á tryggingatímabilum sem er lokið fyrir 27. nóvember 1961); beiting þess ákvæðis er áfram takmarkað við þá einstaklinga sem falla undir hann.

FINNLAND — SVÍÐJÓÐ

Ákvæði 7. gr. samnings Norðurlandanna um almannatryggingar frá 18. ágúst 2003 (um greiðslu aukakostnaðar við heimferð vegna veikinda, á meðan dvöl í öðru norrænu landi stendur, þegar þörf er á að nota dýrari ferðamáta við heimför til búsetulands).“

C. Í stað III. viðauka komi eftirfarandi:

„III. VIÐAUKI

TAKMÖRKUN AÐSTOÐAR TIL AÐSTANDENDA ÞEIRRA SEM SÆKJA VINNU YFIR LANDAMÆRI

(sem um getur í 2. mgr. 18. gr.)

DANMÖRK

EISTLAND (þessi færsla gildir á því tímabili sem um getur í málsgrein 10a í 87. gr.)

ÍRLAND

SPÁNN (þessi færsla gildir á því tímabili sem um getur í málsgrein 10a í 87. gr.)

ÍTALÍA (þessi færsla gildir á því tímabili sem um getur í málsgrein 10a í 87. gr.)

LITHÁEN (þessi færsla gildir á því tímabili sem um getur í málsgrein 10a í 87. gr.)

UNGVERJALAND (þessi færsla gildir á því tímabili sem um getur í málsgrein 10a í 87. gr.)

HOLLAND (þessi færsla gildir á því tímabili sem um getur í málsgrein 10a í 87. gr.)

FINNLAND

SVÍÐJÓÐ

BRESKA KONUNGRÍKIÐ“.

D. Ákvæðum IV. viðauka er breytt sem hér segir:

1. Á eftir færslunni „BELGÍA“ bætist eftirfarandi færslur við:

„BÚLGARÍA

TÉKKLAND“.

2. Færslan „ÍTALÍA“ falli brott.

3. Á eftir færslunni „FRAKKLAND“ bætist færslan „KÝPUR“ við:

4. Á eftir færslunni „LÚXEMBORG“ bætist eftirfarandi færslur við:

„UNGVERJALAND

HOLLAND“.

5. Á eftir færslunni „AUSTURRÍKI“ bætist eftirfarandi færslur við:

„PÓLLAND

SLÓVENÍA“.

- E. Ákvæðum VI. viðauka er breytt sem hér segir:

1. Fremst í viðaukanum bætist eftirfarandi færslur við:

„TÉKKLAND

Fullur örorkulífeyrir til einstaklinga sem hlutu algera örorku fyrir átján ára aldur og voru ótryggðir á tilskildu tímabili (42. þáttur laga um lífeyristryggingar nr. 155/1995 Coll.).

EISTLAND

- a) Örorkubætur sem eru greiddar fyrir 1. apríl 2000 samkvæmt lögum um greiðslur frá hinu opinbera og haldast samkvæmt lögum um lífeyristryggingar hins opinbera.
- b) Almannelífeyrir vegna örorku samkvæmt lögum um lífeyristryggingar hins opinbera.
- c) Örorkubætur sem eru greiddar samkvæmt lögum um varnarliðsþjónustu, lögum um löggæslu, lögum um embætti saksóknara, lögum um stöðu dómara, lögum um laun þingmanna, lífeyri og aðrar félagslegar tryggingar og lögum um opinber kjör forseta lýðveldisins.“
2. „GRIKKLAND“ og „ÍRLAND“ komi í stað fyrirsagnanna „A. GRIKKLAND“ og „B. ÍRLAND“.
3. Færslan undir fyrirsögninni „ÍRLAND“ er færð og skotið inn aftur á undan færslunni undir fyrirsögninni „GRIKKLAND“ og hljóði svo:
- „2. hluti 17. kafla laga um félagslega velferð frá 2005 (Social Welfare Consolidation Act 2005).“
4. Á eftir færslunni undir fyrirsögninni „GRIKKLAND“ bætist eftirfarandi færsla við:

„LETTLAND

Örorkulífeyrir (þriðji flokkur) skv. 1. og 2. mgr. 16. gr. laga um lífeyri frá hinu opinbera frá 1. janúar 1996.“

5. „FINNLAND“ komi í stað „C. FINNLAND“ og í stað samsvarandi færslu komi eftirfarandi:

„FINNLAND

Almannelífeyrir til fatlaðra einstaklinga eða þeirra sem verða fatlaðir ungir að aldri (almannelífeyrislögin, 568/2007).

Örorkubætur sem eru ákvarðaðar samkvæmt umbreytingarreglum og veittar fyrir 1. janúar 1994 (lög um framkvæmd almannelífeyrsluganna, 569/2007).“

6. „SVÍÐJÓÐ“ og „BRESKA KONUNGRÍKIÐ“ komi í stað fyrirsagnanna „D. SVÍÐJÓÐ“ og „E. BRESKA KONUNGRÍKIÐ“.

- F. Ákvæðum VII. viðauka er breytt sem hér segir:

1. Í töflunum með fyrirsögninni „BELGÍA“ og „FRAKKLAND“ falli brott línurnar er varða Lúxemborg.

2. Taflan undir fyrirsögninni „LÚXEMBORG“ falli brott.

G. Í stað VIII. viðauka komi eftirfarandi:

„VIII. VIÐAUKI

TILVIK ÞEGAR HLUTFALLSLEGI ÚTREIKNINGURINN SKAL FELLDUR NIÐUR EÐA HANN Á EKKI VIÐ (4. og 5. mgr. 52. gr.)

1. hluti:

Tilvik þegar hlutfallslegi útreikningurinn skal felldur niður skv. 4. mgr. 52. gr.

DANMÖRK

Allar umsóknir um lífeyri sem um getur í lögum um almannalífeyri, þó ekki lífeyri sem um getur í IX. viðauka.

ÍRLAND

Allar umsóknir um lífeyri frá hinu opinbera (yfírfærðan), lífeyri frá hinu opinbera (iðgjaldsskyldan), ekknalífeyri (iðgjaldsskyldan) og ekkjalífeyri (iðgjaldsskyldan).

KÝPUR

Allar umsóknir um elli-, örorku-, ekkna- og ekkjalífeyri.

LETTLAND

a) Allar umsóknir um örorkulífeyri (lög um lífeyri frá hinu opinbera frá 1. janúar 1996).

b) Allar umsóknir um eftirlifendalífeyri (lög um lífeyri frá hinu opinbera frá 1. janúar 1996; lög um lífeyri úr sjóðum hins opinbera frá 1. júlí 2001).

LITHÁEN

Allar umsóknir um eftirlifendalífeyri frá almannatryggingum ríkisins sem er reiknaður út á grundvelli grunnfjárhæðar eftirlifendalífeyris (lög um lífeyri frá almannatryggingum ríkisins).

HOLLAND

Allar umsóknir um ellilífeyri samkvæmt lögum um almennar tryggingar vegna elli (Algemene Ouderdomswet (AOW)).

AUSTURRÍKI

a) Allar umsóknir um bætur samkvæmt sambandslögum frá 9. september 1955 um almannatryggingar – ASVG, sambandslögum frá 11. október 1978 um almannatryggingar fyrir þá sem starfa við viðskipti og verslun – GSVG, sambandslögum frá 11. október 1978 um almannatryggingar fyrir sjálfstætt starfandi bændur – BSVG og sambandslögum frá 30. nóvember 1978 um almannatryggingar fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga innan menntastétta (FSVG).

b) Allar umsóknir um örorkulífeyri á grundvelli lífeyrisreiknings samkvæmt lögum um almennan lífeyri (Allgemeines Pensionsgesetz (APG)) frá 18. nóvember 2004.

c) Allar umsóknir um eftirlifendalífeyri á grundvelli lífeyrisreiknings samkvæmt lögum um almennan lífeyri (Allgemeines Pensionsgesetz (APG)) frá 18. nóvember 2004, ef ekki á að hækka bæturnar í tengslum við viðbótartryggingarmánuði skv. 2. mgr. 7. gr. laga um almennan lífeyri.

d) Allar umsóknir um örorkulífeyri og eftirlifendalífeyri frá austurríska læknaáðinu (Landesärztekammer) á grundvelli grunnframlags (grunnbóta og viðbótarbóta eða grunnlífeyris).

e) Allar umsóknir um stuðning vegna varanlegrar starfsörorku og stuðning við eftirlifendur úr lífeyrissjóði austurríska dýralæknafélagsins.

f) Allar umsóknir um bætur vegna starfsörorku, ekknalífeyri og lífeyri fyrir börn, sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra, samkvæmt samþykktum fyrir velferðarstofnanir austurrískra lögmannafélaga, hluta A.

PÓLLAND

Allar umsóknir um lífeyri vegna fötlunar, ellilífeyri samkvæmt skilgreindu bótakerfi og eftirlífendalífeyri.

PORTÚGAL

Allar umsóknir um örorku-, elli- og eftirlífendalífeyri, þó ekki í þeim tilvikum þar sem samanlögð tryggingatímabil, sem er lokið samkvæmt löggjöf í fleiri aðildarríkjum en einu, jafngilda 21 almanaksári eða meira, innlend tryggingatímabil eru 20 ár eða styttri og útreikningur er gerður skv. 11. gr. lagaúrskurðar nr. 35/2002, 19. febrúar.

SLÓVAKÍA

- a) Allar umsóknir um eftirlífendalífeyri (ekknalífeyri, ekknalífeyri og lífeyri fyrir börn sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra) sem er reiknaður út samkvæmt þeirri löggjöf sem er í gildi fyrir 1. janúar 2004 og miðast fjárhæðin við þann lífeyri sem hinn látni fékk áður.
- b) Allar umsóknir um lífeyri sem er reiknaður út samkvæmt lögum nr. 461/2003 Coll. um almannatryggingar með áorðnum breytingum.

SVÍÐJÓÐ

Allar umsóknir um lágmarkslífeyri í formi ellilífeyris (lög 1998:702) og ellilífeyri í formi viðbótarlífeyris (lög 1998:674).

BRESKA KONUNGRÍKIÐ

Allar umsóknir um eftirlaunalífeyri, ekknalífeyri og bætur vegna ástvinamissis, nema þær þar sem á skattári sem hófst 6. apríl 1975 eða síðar:

- i. hlutaðeigandi aðili hefur lokið trygginga-, starfs- eða búsetutímabilum samkvæmt löggjöf Breska konungsríkisins og annars aðildarríkis og eitt (eða fleiri) skattár teljast ekki fullgild ár í skilningi löggjafar Breska konungsríkisins,
- ii. tekið væri tillit til tryggingatímabila, sem er lokið samkvæmt gildandi löggjöf Breska konungsríkisins varðandi tímabil fyrir 5. júlí 1948, að því er varðar b-lið 1. mgr. 52. gr. reglugerðarinnar með beitingu trygginga-, starfs- eða búsetutímabila samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis.

Allar umsóknir um viðbótarlífeyri skv. 44. þætti laga frá 1992 um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga (Social Security Contributions and Benefits Act 1992) og 44. þætti laga frá 1992 um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga (Norður-Írland) (Social Security Contributions and Benefits (Norður-Írland) Act 1992).

2. hluti:

Tilvik þar sem 5. mgr. 52. gr. gildir

BÚLGARÍA

Ellilífeyrir frá skyldubundinni viðbótarlífeyrstryggingu skv. II. bálki II. hluta laga um almannatryggingar.

EISTLAND

Ellilífeyriskerfi sem skylt er að fjármagna.

FRAKKLAND

Grunnkerfi eða viðbótarkerfi þar sem bætur vegna elli eru reiknaðar út á grundvelli eftirlaunastiga.

LETTLAND

Ellilífeyrir (lög um lífeyri frá hinu opinbera frá 1. janúar 1996; lög um lífeyri úr sjóðum hins opinbera frá 1. júlí 2001).

UNGVERJALAND

Lífeyrir á grundvelli aðildar að séreignalífeyrissjóðum.

AUSTURRÍKI

- a) Ellilífeyrir á grundvelli lífeyrisreiknings samkvæmt lögum um almennan lífeyri (Allgemeines Pensionsgesetz (APG)) frá 18. nóvember 2004.
- b) Lögboðnar greiðslur skv. 41. gr. sambandslaganna frá 28. desember 2001, BGBl I nr. 154 um almennan launasjóð austurrískra lyfjafræðinga (Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich).
- c) Eftirlaunalífeyrir og snemmttekinn lífeyrir frá austurríska læknaáðinu á grundvelli grunnframlags (grunnbóta og viðbótarbóta eða grunnlífeyris) og allur lífeyrir frá austurríska læknafélaginu á grundvelli viðbótarframlags (viðbótar- eða séreignarlífeyris).
- d) Stuðningur vegna elli úr lífeyrissjóði austurríska dýralæknafélagsins.
- e) Bætur samkvæmt samþykktum fyrir velferðarstofnanir austurrískra lögmannafélaga, A- og B-hluta, að frátöldum umsóknunum um bætur á grundvelli lífeyris vegna fötlunar, ekknalífeyris og lífeyris fyrir börn, sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra, samkvæmt samþykktum fyrir velferðarstofnanir austurrískra lögmannafélaga, A-hluta.
- f) Bætur frá velferðarstofnunum félags arkitekta og ráðgjafaverkfræðinga samkvæmt lögum um austurrískra byggingaverkfræðinga (Ziviltechnikerkammergesetz) 1993 og samþykktum fyrir velferðarstofnanir, að frátöldum bóttum á grundvelli starfsörorku og eftirlifendabóttum sem grundvallast á þeim bóttum.
- g) Bætur samkvæmt samþykktum fyrir velferðarstofnanir félags faglærðra endurskoðenda og skattaráðgjafa samkvæmt lögum um austurríska endurskoðendur og skattaráðgjafa (Wirtschaftstreuhänderberufsgesetz).

PÓLLAND

Ellilífeyrir samkvæmt skilgreinda iðgjaldatengda kerfinu.

SLÓVENÍA

Lífeyrir úr lögboðinni viðbótarlífeyristryggingu.

SLÓVAKÍA

Skylduspamaður vegna ellilífeyris.

SVÍÐJÓÐ

Tekjutengdur lífeyrir og séreignarlífeyrir (lög 1998:674).

BRESKA KONUNGRÍKID

Stighækkandi eftirlaun sem eru greidd skv. 36. og 37. þætti laga um almannatryggingar frá 1965 og 35. og 36. þætti laga um almannatryggingar (Norður-Írland) frá 1966.“

H. Ákvæðum IX. viðauka er breytt sem hér segir:

1. Í I. hluta:

a) „BELGÍA“, „DANMÖRK“, „GRIKKLAND“, „SPÁNN“, „FRAKKLAND“, „ÍRLAND“, „HOLLAND“, „FINNLAND“ og „SVÍÞJÓÐ“ komi í stað fyrirsagnanna „A. BELGÍA“, „B. DANMÖRK“, „C. GRIKKLAND“, „D. SPÁNN“, „E. FRAKKLAND“, „F. ÍRLAND“, „G. HOLLAND“, „H. FINNLAND“ og „I. SVÍÞJÓÐ“.

b) Færslan undir fyrirsögninni „ÍRLAND“ komi á eftir færslunni undir fyrirsögninni „DANMÖRK“ og á undan færslunni undir fyrirsögninni „GRIKKLAND“.

c) Á eftir færslunni undir fyrirsögninni „FRAKKLAND“ bætist eftirfarandi færsla við:

„LETTLAND

Örorkulífeyrir (þriðji flokkur) skv. 1. og 2. mgr. 16. gr. laga um lífeyri frá hinu opinbera frá 1. janúar 1996.“

d) Í færslunni undir fyrirsögninni „HOLLAND“ bætist eftirfarandi við:

„Lög frá 10. nóvember 2005 um atvinnu og tekjur í samræmi við starfsgetu (WIA).“

e) Í stað færslunnar undir fyrirsögninni „FINNLAND“ komi eftirfarandi:

„Almannalífeyrir til fatlaðra einstaklinga eða þeirra sem verða fatlaðir ungir að aldri (almannalífeyrislögin, 568/2007).

Almannalífeyrir og makalífeyrir sem er ákvarðaður samkvæmt umbreytingarreglum og veittur fyrir 1. janúar 1994 (lög um framkvæmd almannalífeyrslaganna, 569/2007).

Viðbótarfjárhæð lífeyris til barna við útreikning á sjálfstæðum bótum samkvæmt almannalífeyrislögunum (almannalífeyrislögin, 568/2007).“

f) Í stað færslunnar undir fyrirsögninni „SVÍÞJÓÐ“ komi eftirfarandi:

„Sænskar tekjutengdar sjúkrabætur og ástundunargreiðslur (lög 1962:381).

Sænski lágmarkslífeyririnn og lágmarksbæturnar, sem koma í stað fulls lífeyris frá sænska ríkinu sem kveðið var á um samkvæmt löggjöf um lífeyri frá ríkinu sem var í gildi fyrir 1. janúar 1993 og fullur lífeyrir frá ríkinu sem var veittur samkvæmt umbreytingarreglum löggjafarinnar sem gilda frá þeim degi.“

2. Í II. hluta:

a) „ÞÝSKALAND“, „SPÁNN“, „ÍTALÍA“, „LÚXEMBOURG“, „FINNLAND“ og „SVÍÞJÓÐ“ komi í stað fyrirsagnanna „A. ÞÝSKALAND“, „B. SPÁNN“, „C. ÍTALÍA“, „D. LÚXEMBOURG“, „E. FINNLAND“ og „F. SVÍÞJÓÐ“.

b) Á eftir færslunni undir fyrirsögninni „ÍTALÍA“ bætist eftirfarandi færslur við:

„LETTLAND

Eftirlífendalífeyrir reiknaður á grundvelli ætlaðra tryggingatímabíla (8. mgr. 23. gr. laga um lífeyri frá hinu opinbera frá 1. janúar 1996).

LITHÁEN

a) Lífeyrir frá almannatryggingastofnun ríkisins sökum óvinnufærni, greiddur samkvæmt lögum um lífeyri frá almannatryggingastofnun ríkisins.

b) Eftirlífendalífeyrir og lífeyrir fyrir börn, sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra, frá almannatryggingastofnun ríkisins, reiknaður á grundvelli lífeyris vegna óvinnufærni hins látna samkvæmt lögum um lífeyri frá almannatryggingastofnun ríkisins.“

- c) Á eftir færslunni undir fyrirsögninni „LÚXEMBORG“ bætist eftirfarandi færsla við:

„SLÓVAKÍA

- a) Slóvakískur örorkulífeyrir og eftirlífendalífeyrir, leiddur af honum.
- b) Örorkulífeyrir fyrir einstakling, sem varð fatlaður sem barn og hefur alltaf verið talinn hafa lokið því tryggingatímabili sem krafist er (70. gr. (2. mgr.) 72. gr. (3. mgr.) og 73. gr. (3. og 4. mgr.) laga nr. 461/2003 um félagslegar tryggingar, með áorðnum breytingum).“

3. Í III. hluta:

Í stað færslunnar „Samningur Norðurlandanna frá 15. júní 1992 um félagslegt öryggi“ komi eftirfarandi: Samningur Norðurlandanna frá 18. ágúst 2003 um félagslegt öryggi.“

I. Í stað X. viðauka komi eftirfarandi:

„X. VIÐAUKI

SÉRSTAKAR IÐGJALDSFRJÁLSAR BÆTUR Í PENINGUM (c-liður 2. mgr. 70. gr.)

BELGÍA

- a) Greiðslur sem koma í stað tekna (lög frá 27. febrúar 1987).
- b) Tekjutrygging aldraðra (lög frá 22. mars 2001).

BÚLGARÍA

Almannalífeyrir vegna elli (89. gr. laga um almannatryggingar).

TÉKKLAND

Félagslegar greiðslur (lög um félagslega aðstoð hins opinbera nr. 117/1995 Sb.).

DANMÖRK

Útgjöld lífeyrisþega vegna húsnæðis (lög um einstaklingsaðstoð vegna húsnæðis, steipt saman við lög nr. 204 frá 29. mars 1995).

ÞÝSKALAND

- a) Grunnframfærslutekjur aldraðra og einstaklinga með skerta möguleika á tekjuöflun skv. 4. kafla í XII. bindi almannatryggingalaganna.
- b) Bætur til að standa straum af framfærslu innan ramma grunntryggingar fyrir fólk í atvinnuleit, nema uppfyllt séu skilyrði, að því er þessar bætur varðar, fyrir tímabundinni viðbótargreiðslu í framhaldi af greiðslu atvinnuleysisbóta (1. mgr. 24. gr. í II. bindi almannatryggingalaganna).

EISTLAND

- a) Greiðslur til fullorðinna fatlaðra einstaklinga (lög um félagslegar bætur til fatlaðra einstaklinga frá 27. janúar 1999).
- b) Greiðslur vegna atvinnuleysis frá hinu opinbera (lög um vinnumarkaðsmál frá 29. september 2005).

ÍRLAND

- a) Greiðslur fyrir fólk í atvinnuleit (2. kafli 3. hluta laga um félagslega velferð frá 2005 (Social Welfare Consolidation Act 2005)).
- b) Lífeyrir frá ríkinu (iðgjaldsfrjáls) (4. kafli 3. hluta laga um félagslega velferð frá 2005 (Social Welfare Consolidation Act 2005)).
- c) Ekknalífeyrir (iðgjaldsfrjáls) og ekkjalífeyrir (iðgjaldsfrjáls) (6. kafli 3. hluta laga um félagslega velferð frá 2005 (Social Welfare Consolidation Act 2005)).
- d) Greiðslur til fatlaðra (10. kafli 3. hluta laga um félagslega velferð frá 2005 (Social Welfare Consolidation Act 2005)).
- e) Styrkur til að stuðla að hreyfanleika (61. þáttur heilbrigðislaganna frá 1970 (Health Act 1970)).
- f) Blindralífeyrir (5. kafli 3. hluta laga um félagslega velferð frá 2005 (Social Welfare Consolidation Act 2005)).

GRIKKLAND

Sérstakar bætur til aldraðra (lög nr. 1296/82).

SPÁNN

- a) Lágmarkstekjutrygging (lög nr. 13/82 frá 7. apríl 1982).
- b) Bætur í peningum til aðstoðar öldruðum og óvinnufærum öryrkjum (konungsúrskurður nr. 2620/81 frá 24. júlí 1981).
- c) i. Örorkulífeyrir og eftirlaunalífeyrir sem eru ekki iðgjaldsskyldir eins og kveðið er á um í 1. mgr. 38. gr. samsteypts texta almennu laganna um félagslegt öryggi sem fengið hefur samþykki með konunglegum lagaúrskurði nr. 1/1994 frá 20. júní 1994 og
- ii. bætur sem koma til viðbótar framangreindum lífeyri, eins og kveðið er á um í löggjöf sjálfstjórnarsvæðanna (Comunidades Autónomas) ef slík viðbót tryggir lágmarksframfærslutekjur með hliðsjón af efnahag og félagslegum aðstæðum á viðkomandi sjálfstjórnarsvæðum.
- d) Styrkur til að stuðla að hreyfanleika og vegna ferðakostnaðar (lög nr. 13/1982 frá 7. apríl 1982).

FRAKKLAND

- a) Viðbótargreiðslur úr :
  - i. sérstaka örorkusjóðnum og
  - ii. samstöðusjóði fyrir aldraða að því er varðar áunninn rétt til bóta(lög frá 30. júní 1956, kerfisbundin í VIII. bindi almannatryggingalaganna).
- b) Greiðslur til fullorðinna fatlaðra einstaklinga (lög frá 30. júní 1975, kerfisbundin í VIII. bindi almannatryggingalaganna).
- c) Sérstakar greiðslur (lög frá 10. júlí 1952, kerfisbundið í VIII. bindi almannatryggingalaganna).
- d) Greiðslur úr samstöðusjóði til aldraðra (reglugerð frá 24. júní 2004, kerfisbundið í VIII. bindi almannatryggingalaganna) frá 1. janúar 2006.

ÍTALÍA

- a) Félagslegur lífeyrir til einstaklinga án tekna (lög nr. 153 frá 30. apríl 1969).
- b) Lífeyrir og greiðslur til óbreyttra borgara sem eru fatlaðir eða öryrkjar (lög nr. 118 frá 30. mars 1971, nr. 18 frá 11. febrúar 1980 og nr. 508 frá 23. nóvember 1988).
- c) Lífeyrir og greiðslur til dauðdumbra (lög nr. 381 frá 26. maí 1970 og nr. 508 frá 23. nóvember 1988).

- d) Lífeyrir og greiðslur til óbreyttra borgara sem eru blindir (lög nr. 382 frá 27. maí 1970 og nr. 508 frá 23. nóvember 1988).
- e) Bætur til viðbótar lágmarkslífeyri (lög nr. 218 frá 4. apríl 1952, nr. 638 frá 11. nóvember 1983 og nr. 407 frá 29. desember 1990).
- f) Bætur til viðbótar greiðslum vegna fötlunar (lög nr. 222 frá 12. júní 1984).
- g) Félagslegar greiðslur (lög nr. 335 frá 8. ágúst 1995).
- h) Félagsleg hækkun (1. og 12. mgr. 1. gr. laga nr. 544 frá 29. desember 1988 og síðari breytingar á þeim).

KÝPUR

- a) Félagslegur lífeyrir (lög um félagslegan lífeyri frá 1995 (lög 25(I)/95), með áorðnum breytingum).
- b) Greiðslur vegna alvarlegrar hreyfihömlunar (ákvarðanir ráðherraráðsins nr. 38210 frá 16. október 1992, nr. 41370 frá 1. ágúst 1994, nr. 46183 frá 11. júní 1997 og nr. 53675 frá 16. maí 2001).
- c) Sérstakur blindrastyrkur (lög um sérstaka styrki frá 1996 (lög nr. 77(I)/96), með áorðnum breytingum).

LETTLAND

- a) Almannatryggingabætur hins opinbera (lög um almannatryggingabætur hins opinbera frá 1. janúar 2003).
- b) Greiðsla til að bæta upp flutningskostnað fatlaðra einstaklinga með skerta hreyfifetu (lög um félagslegar bætur frá 1. janúar 2003).

LITHÁEN

- a) Félagslegur lífeyrir vegna aðstoðar (5. gr. laga frá 2005 um félagslegar bætur frá ríkinu vegna aðstoðar).
- b) Aðstoðarbætur (15. gr. laga frá 2005 um félagslegar aðstoðarbætur frá ríkinu).
- c) Bætur vegna flutnings fatlaðra sem eiga erfitt með að hreyfa sig (7. gr. laga frá 2000 um flutningsbætur).

LÚXEMBORG

Tekjur fyrir alvarlega fatlaða einstaklinga (2. mgr. 1. gr. laga frá 12. september 2003), að undanskildum einstaklingum sem er viðurkennt að eru fatlaðir starfsmenn og starfa á almennum vinnumarkaði eða í vernduðu umhverfi.

UNGVERJALAND

- a) Örorkulífrenta (úrskurður ráðherraráðsins nr. 83/1987 (XII 27) um örorkulífrentu).
- b) Iðgjaldsfrjáls greiðsla vegna elli (lög III frá 1993 um félagsmálastjórnun og félagslegar bætur).
- c) Greiðsla vegna ferðakostnaðar (stjórnsýsluúrskurður nr. 164/1995 (XII 27) um greiðslu vegna flutnings einstaklinga með alvarlega, líkamlega fötlun).

MALTA

- a) Viðbótargreiðslur (73. þáttur í lögum um almannatryggingar (318. kafli) frá 1987).
- b) Ellilífeyrir (lög um almannatryggingar (318. kafli) 1987).

HOLLAND

- a) Lög um aðstoð vegna fötlunar fyrir ungt fatlað fólk (Wajong) frá 24. apríl 1997.
- b) Lög um viðbótarbætur frá 6. nóvember 1986 (TW).

AUSTURRÍKI

Uppbót (sambandslög frá 9. september 1955 um almannatryggingar — ASVG, sambandslög frá 11. október 1978 um almannatryggingar fyrir þá sem starfa við viðskipti og verslun — GSVG og sambandslög frá 11. október 1978 um almannatryggingar fyrir bændur — BSVG).

PÓLLAND

Félagslegur lífeyrir (lög frá 27. júní 2003 um félagslegan lífeyri).

PORTÚGAL

- a) Iðgjaldsfrjáls ellilífeyrir og örorkulífeyrir frá ríkinu (lagaúrskurður nr. 464/80 frá 13. október 1980).
- b) Iðgjaldsfrjáls ekknalífeyrir (reglugerðarúrskurður nr. 52/81 frá 11. nóvember 1981).
- c) Viðbótargreiðslur úr samstöðusjóði til aldraðra (lagaúrskurður nr. 232/2005 frá 29. desember 2005, breytt með lagaúrskurði nr. 236/2006 frá 11. desember 2006).

SLÓVENÍA

- a) Lífeyrir frá ríkinu (lög frá 23. desember 1999 um lífeyristryggingar og tryggingar vegna fötlunar).
- b) Tekjuuppbót fyrir lífeyrisþega (lög frá 23. desember 1999 um lífeyristryggingar og tryggingar vegna fötlunar).
- c) Framfærslugreiðslur (lög frá 23. desember 1999 um lífeyristryggingar og tryggingar vegna fötlunar).

SLÓVAKÍA

- a) Leiðrétting, úrskurðuð fyrir 1. janúar 2004, á lífeyri sem er eina tekjulindin.
- b) Félagslegur lífeyrir sem er veittur fyrir 1. janúar 2004.

FINNLAND

- a) Húsnæðisgreiðslur til lífeyrisþega (lög um húsnæðisgreiðslur til lífeyrisþega nr. 571/2007).
- b) Stuðningur vinnumarkaðarins (lög um atvinnuleysisbætur nr. 1290/2002).
- c) Sérstök aðstoð fyrir innflytjendur (lög um sérstaka aðstoð fyrir innflytjendur nr. 1192/2002).

SVÍBJÓÐ

- a) Húsnæðisuppbót til lífeyrisþega (lög nr. 2001:761).
- b) Fjárstuðningur við aldraða (lög 2001:853).

BRESKA KONUNGRÍKID

- a) Lífeyrisstig ríkisins (lög um lífeyrisstig ríkisins frá 2002 og lög um lífeyrisstig ríkisins (Norður-Írland) frá 2002).
- b) Tekjutengdar greiðslur fyrir fólk í atvinnuleit (lög frá 1995 um fólk í atvinnuleit og reglur frá 1995 um fólk í atvinnuleit (Norður-Írland)).
- c) Tekjuuppbót (lög frá 1992 um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga og lög frá 1992 um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga (Norður-Írland)).
- d) Framfærslugreiðslur til fatlaðra einstaklinga (lög frá 1992 um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga og lög frá 1992 um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga (Norður-Írland)).“

J. Í stað XI. viðauka komi eftirfarandi:

„XI. VIÐAUKI

SÉRÁKVÆÐI UM BEITINGU LÖGGJAFAR AÐILDARRÍKJANNA

(51. gr. (3. mgr.), 56. gr. (1. mgr.) og 83. gr.)

BÚLGARÍA

Ákvæði 1. mgr. 33. gr. búlgalskra sjúkratryggingalaga gildir um alla einstaklinga ef Búlgaría er þeirra lögbæra aðildarríki skv. 1. kafla III. bóls þessarar reglugerðar.

TÉKKLAND

Að því er varðar skilgreiningu á aðstandendum skv. i. lið 1. gr. tekur „maki“ einnig til skráðra sambýlismanna og -kvenna, eins og skilgreint er í tékkneskum lögum nr. 115/2006 Coll., um skráða sambúð.

DANMÖRK

- 1. a) Við útreikning á lífeyri samkvæmt „lögum um félagslegan lífeyri“ (lov om social pension) telst starfstími sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í Danmörku, sem einstaklingur, sem sækir vinnu yfir landamæri eða sem launþegi sem kemur til Danmerkur til að vinna árstíðabundin störf, hefur lokið samkvæmt danskri löggjöf vera búsetutímabil eftirlifandi maka í Danmörku, svo framarlega sem hinn eftirlifandi maki var á þeim tíma tengdur launþeganum í hjúskap án aðskilnaðar að borði og sæng eða aðskilnaðar vegna ósættanlegs sundurlyndis og að því tilskildu að á sama tíma hafi makinn haft fasta búsetu á yfirráðasvæði annars aðildarríkis. Í þessum lið teljast „árstíðabundin störf“ vera þau störf sem háð eru árstíðum og þarf að inna af hendi ár hvert.
- b) Við útreikning á lífeyri samkvæmt „lögum um félagslegan lífeyri“ (lov om social pension) telst starfstími sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í Danmörku, sem einstaklingur sem heyrir ekki undir a-lið 1. liðar hefur lokið samkvæmt danskri löggjöf fyrir 1. janúar 1984, vera búsetutímabil eftirlifandi maka í Danmörku, svo framarlega sem hinn eftirlifandi maki var á þeim tíma tengdur einstaklingnum í hjúskap án aðskilnaðar að borði og sæng eða aðskilnaðar vegna ósættanlegs sundurlyndis og að því tilskildu að á sama tíma hafi makinn haft fasta búsetu á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.
- c) Þau tímabil, sem taka ber tillit til samkvæmt a- og b-lið, skulu ekki koma til álita ef þau skarast við tímabil sem tekið er tillit til við útreikning lífeyris hlutaðeigandi einstaklings samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis um skyldutryggingu eða tímabil þegar hlutaðeigandi einstaklingur fékk lífeyri samkvæmt þeirri löggjöf. Þessi tímabil skal þó telja með ef árlæg upphæð umrædds lífeyris er lægri en helmingur almenna lífeyrisins.

2. a) Þrátt fyrir ákvæði 6. gr. þessarar reglugerðar eiga einstaklingar, sem hafa ekki gegnt launuðu starfi í einu eða fleiri aðildarríkjum, einungis rétt til dansks, félagslegs lífeyris ef þeir hafa eða hafa áður haft fasta búsetu í Danmörku í a.m.k. þrjú ár, sbr. þó aldurstakmörk sem mælt er fyrir um í danskri löggjöf. Með fyrirvara um 4 gr. þessarar reglugerðar gildir 7. gr. ekki um danskan, félagslegan lífeyri sem þessir einstaklingar hafa áunnið sér.
- b) Framangreind ákvæði gilda ekki um rétt til dansks, félagslegs lífeyris fyrir þá aðstandendur sem gegna eða hafa gegnt launuðu starfi í Danmörku eða fyrir námsmenn eða aðstandendur þeirra.
3. Tímabundnar bætur til atvinnulausra einstaklinga sem hafa verið ráðnir í sveigjanlegt starf (flexible job scheme) (ledighedsydelse) (lög nr. 455 frá 10. júní 1997) falla undir 6. kafla í III. bálki þessarar reglugerðar. Að því er varðar atvinnulausa einstaklinga, sem fara til annars aðildarríkis, gilda 64. og 65. gr. þegar það aðildarríki hefur svipuð atvinnukerfi fyrir sama hóp einstaklinga.
4. Eigi einstaklingur, sem fær danskan, félagslegan lífeyri, einnig rétt á eftirlífendalífeyri frá öðru aðildarríki skal litið svo á við beitingu danskra lögjafar að lífeyrisgreiðslurnar séu bætur sömu tegundar í skilningi 1. mgr. 53. gr. þessarar reglugerðar, þó með þeim fyrirvara að hlutaðeigandi einstaklingur hafi einnig áunnið sér rétt til dansks, félagslegs lífeyris þegar trygginga- eða búsetutímabil eru höfð til grundvallar útreikningi á eftirlífendalífeyri.

ÞÝSKALAND

1. Þrátt fyrir a-lið 5. gr. þessarar reglugerðar og 1. lið 4. mgr. 5. gr. í VI. bindi laga um almannatryggingar (Sozialgesetzbuch VI) getur einstaklingur, sem fær fullan ellilífeyri samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, farið fram á að vera tryggður skyldutryggingu samkvæmt þýsku lífeyristryggingakerfi.
2. Þrátt fyrir a-lið 5. gr. þessarar reglugerðar og 1. og 3. mgr. 7. gr. í VI. bindi laga um almannatryggingar (Sozialgesetzbuch VI) er einstaklingi, sem er skyldutryggður í öðru aðildarríki eða fær ellilífeyri samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, heimilt að ganga inn í kerfi frjálsra trygginga í Þýskalandi.
3. Í því skyni að veita bætur í peningum skv. 1. mgr. §47 í lögum um almannatryggingar (SGB V), 1. mgr. §47 í lögum um almannatryggingar (SGB VII) og 2. mgr. §200 í almannatryggingareglum (Reichsversicherungsordnung) til tryggðra einstaklinga, sem búa í öðru aðildarríki, reiknast, samkvæmt þýskum tryggingakerfum, nettólaunin, sem eru höfð til grundvallar við útreikning bóta, eins og hinn tryggði byggir í Þýskalandi, nema hinn tryggði óski eftir mati á grundvelli þeirra nettólauna sem hann fær í raun.
4. Ríkisborgarar annarra aðildarríkja, sem eiga sér búsetustað eða dveljast að jafnaði utan Þýskalands og sem uppfylla almenn skilyrði þýsks lífeyristryggingakerfis, geta því aðeins greitt frjáls iðgjöld að þeir hafi einhvern tíma verið tryggðir frjálsri tryggingu eða skyldutryggingu í þýsku lífeyristryggingakerfi; þetta á einnig við um ríkisfangslausa menn og flóttamenn sem eiga sér búsetustað eða dveljast að jafnaði í öðru aðildarríki.
5. Staðaltímabil vegna úthlutunar (pauschale Anrechnungszeit) skv. 253. gr. í VI. bindi laga um almannatryggingar (Sozialgesetzbuch V) skal alfarið ákvarðað á grundvelli þýskra tímabila.
6. Í þeim tilvikum þegar þýskri löggjöf um lífeyri, sem er í gildi 31. desember 1991, er beitt við endurútreikning á lífeyri er það eingöngu þýska löggjöfin sem gildir þegar uppbótartímabil (German Ersatzzeiten) eru talin með.
7. Þýsk löggjöf um vinnuslys og atvinnusjúkdóma, sem ber að bæta samkvæmt lögum um erlendan lífeyri, og um bætur fyrir tryggingatímabil, sem má færa til tekna samkvæmt lögum um erlendan lífeyri á þeim yfirráðasvæðum sem um getur í 2. og 3. lið 1. mgr. laga um málefni uppflosnaðra manna og flóttamanna (Bundesvertriebenengesetz), gildir áfram innan gildissviðs þessarar reglugerðar, þrátt fyrir 2. mgr. laga um erlendan lífeyri (Fremdrentengesetz).
8. Þegar reikna skal út þá viðmiðunarfrjárhæð, sem um getur í i. lið b-liðar í 1. mgr. 52. gr. þessarar reglugerðar, skal þar til bær stofnun, þegar um er að ræða lífeyriskerfi fyrir menntastéttirnar, leggja til grundvallar, að því er varðar hvert tryggingaár sem lokið er samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, meðallífeyrisrétt á ári sem aflað er með greiðslu iðgjalda á tímabili aðildar að þar til bæri stofnun.

EISTLAND

Við útreikning á foreldrabótum skulu starfstímabil í aðildarríkjum öðrum en Eistlandi talin byggja á sömu meðalupphæð tryggingagjalda og var greidd á starfstímabilum í Eistlandi sem þeim er bætt við. Ef einstaklingurinn hefur aðeins verið í starfi í öðrum aðildarríkjum á viðmiðunarárinu skal útreikningur bóttanna teljast byggja á meðalupphæð tryggingargjalds sem greitt er í Eistlandi milli viðmiðunarársins og fæðingarorlofsins.

ÍRLAND

1. Við útreikning á fastsettum, viðurkenndum vikutekjum hins tryggða með tilliti til þess að greiða sjúkrabætur eða atvinnuleysisbætur samkvæmt írskri löggjöf skal, þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. 21. gr. og 62. gr. þessarar reglugerðar, fjárhæð, sem er jöfn meðalvikutekjum launþega á tilskildu ári, reiknuð þeim tryggða einstaklingi að því er varðar hverja starfsviku sem hann starfar sem launþegi samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis á því tilskilda ári.
2. Við beitingu 46. gr. reglugerðarinnar skal Írland, ef hlutaðeigandi einstaklingur verður óvinnufær og það leiðir til örorku, á meðan hann heyrir undir löggjöf annars aðildarríkis, að því er varðar a-lið 1. mgr. 118. þáttar laga um félagslega velferð frá 2005, taka til greina hvert það tímabil sem hann, vegna örorkunnar sem kom í kjölfar óvinnufærni, hefði talist óvinnufær samkvæmt írskri löggjöf.

GRIKKLAND

1. Lög nr. 1469/84 um frjálsa aðild grískra ríkisborgara og erlendra ríkisborgara af grískum uppruna að lífeyristryggingakerfinu gilda um ríkisborgara annarra aðildarríkja, um ríkisfangslausa menn og flóttamenn, ef hlutaðeigandi einstaklingar hafa, án tillits til búsetustaðar þeirra eða dvalarstaðar, einhvern tíma áður verið skyldutryggðir eða tryggðir frjálsri tryggingu í gríska lífeyristryggingakerfinu.
2. Þrátt fyrir a-lið 5. gr. þessarar reglugerðar og 34. gr. laga 1140/1981 getur einstaklingur, sem fær lífeyri vegna vinnuslysa eða atvinnusjúkdóma samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, óskað eftir að verða tryggður skyldutryggingu samkvæmt þeirri löggjöf sem tryggingakerfi landbúnaðarins (OGA) beitir, svo fremi hann stundi starf sem fellur undir gildissvið þeirrar löggjafar.

SPÁNN

1. Að því er beitingu i. liðar í b-lið 1. mgr. 52. gr. þessarar reglugerðar varðar er tekið tillit til þeirra ára sem starfandi mannvantar upp á til að ná lífeyrisaldri eða lögboðnum eftirlaunaaldri, eins og mælt er fyrir um í 4. mgr. 31. gr. í samsteyptum texta laga um lífeyri frá hinu opinbera (Ley de Clases Pasivas del Estado), sem þjónustutíma hjá hinu opinbera því aðeins að viðtakandi hafi heyrt undir sérstakt kerfi spænska ríkisins fyrir opinbera starfsmenn eða gegnt starfi sem veitir sama rétt samkvæmt því bótakerfi þegar sá atburður, er veitir rétt til lífeyris vegna örorku eða andláts, verður eða hann hafi, þegar sá atburður verður sem veitir rétt til lífeyris, stundað starf þar sem þess hefði verið krafist að hlutaðeigandi einstaklingur heyrði undir sérstakt kerfi hins opinbera fyrir opinbera starfsmenn, herinn eða dómstólana, hefði starfsemin verið stunduð á Spáni.
2. a) Samkvæmt c-lið 1. mgr. 56. gr. þessarar reglugerðar skal útreikningur á viðmiðunarfjárhæð spænsku bóttanna byggður á raunverulegum iðgjöldum einstaklingsins næstu ár á undan síðustu iðgjaldagreiðslu til spænsku almannatrygginganna. Ef taka verður tillit til tryggingatímabíla og/eða búsetutímabíla samkvæmt löggjöf annarra aðildarríkja við útreikning á grunnfjárhæð lífeyris skal sá grundvöllur iðgjalda á Spáni, sem liggur næst viðmiðunartímabilinum í tíma, notaður fyrir umrædd tímabil, með hliðsjón af þróun verðvísitölu.
- b) Lífeyrisfjárhæðin, sem þannig er fengin, skal hækkuð um hækkunar- og endurmatsfjárhæðina sem er reiknuð fyrir hvert ár eftir það fyrir lífeyri sömu tegundar.
3. Farið er með tímabil, sem lokið er í öðrum aðildarríkum og verða að reiknast í sérstaka kerfinu fyrir opinbera starfsmenn, herinn og dómstólana eru, að því er varðar 56. gr. þessarar reglugerðar, á sama hátt sem síðustu tímabil sem viðkomandi lýkur sem opinber starfsmaður á Spáni.
4. Aldurstengdu viðbótarfjárhæðirnar, sem um getur í öðru umbreytingarákvæði almennu laganna um félagslegt öryggi, eiga við um alla sem geta nýtt sér ákvæði reglugerðarinnar og hafa greitt iðgjöld samkvæmt spænskri löggjöf fyrir 1. janúar 1967; við beitingu 5. gr. þessarar reglugerðar skal ekki vera hægt að fara með tryggingatímabil, sem eru færð til tekna í öðru aðildarríki fyrir framangreindan dag, á sama hátt og iðgjöld sem eru greidd á Spáni eingöngu í þessum tilgangi. Sú dagsetning sem svarar til 1. janúar 1967 skal vera 1. ágúst 1970 að því er varðar sérstakt kerfi fyrir sjómenn og 1. apríl 1969 að því er varðar sérstakt almannatryggingakerfi fyrir kolanámumenn.

FRAKKLAND

1. Ríkisborgarar annarra aðildarríkja, sem eiga sér búsetustað eða dveljast að jafnaði utan Frakklands og sem uppfylla almenn skilyrði franska lífeyrstryggingakerfisins, geta því aðeins greitt frjáls iðgjöld til kerfisins að þeir hafi einhvern tíma verið tryggðir frjálsri tryggingu eða skyldtryggingu í franska lífeyrstryggingakerfinu; þetta á einnig við um ríkisfangslausa menn og flóttamenn sem eiga sér búsetustað eða dveljast að jafnaði í öðru aðildarríki.
2. Að því er varðar einstaklinga sem fá aðstoð í Frakklandi skv. 17., 24. eða 26. gr. þessarar reglugerðar, sem eru búsettir í frönsku umdæmunum Haut-Rhin, Bas-Rhin eða Moselle, tekur aðstoð, sem er veitt fyrir hönd stofnunar í öðru aðildarríki sem kostnaðurinn fellur á, til bóta frá almenna sjúkratryggingakerfinu og frá skyldubundna viðbótarkerfinu vegna sjúkratrygginga í Alsace-Moselle.
3. Við beitingu 5. kafla III. bóls þessarar reglugerðar tekur frönsk löggjöf, sem gildir um einstakling sem starfar eða hefur starfað sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, bæði til þess grunnkerfis vegna ellitrygginga og þess viðbótarkerfis vegna eftirlauna sem hlutaðeigandi einstaklingur heyrði undir.

KÝPUR

Við beitingu 6., 51. og 61. gr. þessarar reglugerðar á tímabili, sem hefst 6. október 1980 eða síðar, er tryggingavika samkvæmt löggjöf Lýðveldisins Kýpur ákvörðuð með því að deila vikulegri fjárhæð tryggingarhæfra grunntekna á viðkomandi iðgjaldsári í tryggingarhæfar heildartekjur á viðkomandi tímabili, að því tilskildu að þær vikur, sem eru ákvarðaðar með þessum hætti, séu ekki fleiri en almanaksvikur viðkomandi tímabils.

MALTA

Sérákvæði um opinbera starfsmenn

- a) Við beitingu 49. og 60. gr. þessarar reglugerðar skal meðhöndla einstaklinga, sem er ráðnir samkvæmt lögum um her Möltu (220. kafli laga á Möltu), lögum um löggæslu (164. kafli laga á Möltu) og fangelsislögum (260. kafli laga á Möltu), sem opinbera starfsmenn.
- b) Við beitingu e-liðar 1. gr. reglugerðarinnar skal líta á lífeyri, sem ber að greiða samkvæmt framangreindum lögum og samkvæmt lífeyrisreglugerðinni (93. kafli laga á Möltu), sem „sérstök kerfi fyrir opinbera starfsmenn“.

HOLLAND

1. Sjúkratryggingar

- a) Hvað varðar rétt á aðstoð samkvæmt hollenskum lögum merkir hugtakið einstaklingar sem eiga rétt á aðstoð að því er varðar framkvæmd 1. og 2. kafla III. bóls reglugerðarinnar:
  - i. einstaklinga sem, skv. 2. gr. Zorgverzekeringswet (sjúkratryggingalaga), ber skylda til að kaupa sér tryggingu hjá sjúkratryggingafélagi og
  - ii. aðstandendur fólks í virkri herþjónustu sem eru búsettir í öðru aðildarríki og einstaklingar sem eru búsettir í öðru aðildarríki og eiga, samkvæmt reglugerðinni, rétt á heilbrigðisþjónustu í búseturíkinu á kostnað Hollands, svo framarlega sem þeir falla ekki nú þegar undir i. lið.
- b) Einstaklingarnir, sem um getur í i. lið a-liðar í 1. lið, verða, í samræmi við ákvæði Zorgverzekeringswet (sjúkratryggingalaga), að kaupa sér tryggingu hjá sjúkratryggingafélagi og einstaklingarnir, sem um getur í ii. lið a-liðar í 1. lið, verða að skrá sig hjá College voor zorgverzekeringen (sjúkratryggingaráði).
- c) Ákvæði Zorgverzekeringswet (sjúkratryggingalaga) og Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (almennra laga um sérstakan sjúkrakostnað) um ábyrgð vegna greiðslu iðgjalda gilda um þá einstaklinga sem um getur í a-lið og aðstandendur þeirra. Iðgjöld vegna aðstandenda skulu lögð á þann einstakling sem réttur til heilbrigðisþjónustu er leiddur af, að undanskildum aðstandendum fólks í herþjónustu sem búa í öðru aðildarríki, þar sem gjöldin eru lögð beint á þá.

- d) Ákvæði Zorgverzekeringswet (sjúkratryggingalaga) um síðbúnar tryggingar gilda, að breyttu breytanda, ef um er að ræða síðbúna skráningu hjá College voor zorgverzekeringswet (sjúkratryggingaráði) að því er varðar einstaklinga sem um getur í ii. lið a-liðar í 1. lið.
- e) Einstaklingar, sem eiga rétt á aðstoð samkvæmt löggjöf aðildarríkis annars en Hollands og hafa fasta búsetu í Hollandi eða dvelja tímabundið í Hollandi, skulu eiga rétt á aðstoð í samræmi við þá skilmála sem stofnanir á búsetu- eða dvalarstað bjóða tryggðum einstaklingum í Hollandi, með hliðsjón af 1., 2. og 3. mgr. 11. gr. og 1. mgr. 19. gr. Zorgverzekeringswet (sjúkratryggingalaga), sem og rétt á aðstoð sem kveðið er á um í Algemene wet bijzondere ziektekosten (lögum um sérstök sjúkrakostnað).
- f) Við beitingu 23.–30. gr. þessarar reglugerðar skulu eftirtaldar bætur (auk lífeyris sem fellur undir 4. og 5. kafla III. bóls þessarar reglugerðar) teljast lífeyrir sem greiða ber samkvæmt hollenskri löggjöf:
- lífeyrir sem úthlutað er samkvæmt lögum frá 6. janúar 1966 um lífeyri fyrir opinbera starfsmenn og eftirlifendur þeirra (Algemene burgerlijke pensioenwet) (lög um lífeyri fyrir opinbera starfsmenn í Hollandi),
  - lífeyrir sem úthlutað er samkvæmt lögum frá 6. október 1966 um lífeyri fyrir fólk í herþjónustu og eftirlifendur þeirra (Algemene militaire pensioenwet) (lög um lífeyri fyrir hermenn), bætur vegna óvinnufærni sem úthlutað er samkvæmt lögum frá 7. júní 1972 um bætur vegna óvinnufærni fólks í herþjónustu (Wetarbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen) (lög um óvinnufærni fólks í herþjónustu),
  - lífeyrir sem úthlutað er samkvæmt lögum frá 15. febrúar 1967 um lífeyri fyrir starfsfólk hollenska járnbrautafélagsins (NV Nederlandse Spoorwegen) og eftirlifendur þeirra (Spoorwegpensioenwet) (lög um lífeyri járnbrautarstarfsmanna),
  - lífeyrir sem úthlutað er samkvæmt reglugerð um ráðningarkjör hjá hollenska járnbrautafélaginu (Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen),
  - bætur sem eru veittar einstaklingum sem láta af störfum vegna aldurs fyrir 65 ára eftirlaunaaldur samkvæmt lífeyriskerfi en tilgangur þess er að veita fyrrum launþegum tekjur á elliárum eða bætur sem eru veittar einstaklingum sem hverfa fyrr en ella af vinnumarkaði, samkvæmt kerfi sem ríkið kemur á fót eða kjarasamningum fyrir einstaklinga sem eru 55 ára og eldri,
  - bætur sem er úthlutað fólki í herþjónustu og opinberum starfsmönnum samkvæmt kerfi sem gildir ef um er að ræða uppsögn, jafngreiðslulífeyri og snemmtekin eftirlaun.
- g) Að því er varðar 1. og 2. kafla III. bóls reglugerðarinnar teljast þær endurgreiðslur, sem einstaklingur getur fengið samkvæmt hollensku kerfi þegar um er að ræða takmarkaða notkun á heilbrigðiskerfinu, sjúkrabætur í peningum.

2. Beiting hollenskra laga um almennar tryggingar vegna elli (Algemene Ouderdomswet (AOW))

- a) Skerðingin, sem um getur í 1. mgr. 13. gr. hollenskra laga um almennar tryggingar vegna elli (Algemene Ouderdomswet (AOW)), gildir ekki um almanaksár sem liðu fyrir 1. janúar 1957 ef bótaþegi, sem fullnægði ekki skilyrðum fyrir því að fá slík ár metin sem tryggingatímabil:
- hafði fasta búsetu í Hollandi á aldurs skeiðinu 15 til 65 ára eða
  - hafði fasta búsetu í öðru aðildarríki þegar hann starfaði í Hollandi hjá vinnuveitanda sem hafði staðfestu í Hollandi eða
  - starfaði í öðru aðildarríki á tímabilum sem teljast tryggingatímabil samkvæmt hollensku almannatryggingakerfi.

Þrátt fyrir ákvæði 7. gr. AOW skal litið svo á að þeir sem voru búsettir eða störfuðu í Hollandi í samræmi við fyrrnefnd skilyrði fyrir 1. janúar 1957 eigi einnig rétt á lífeyri.

- b) Skerðingin, sem um getur í 1. mgr. 13. gr. AOW, gildir ekki um almanaksár fyrir 2. ágúst 1989, hafi giftur einstaklingur, eða einstaklingur sem hefur verið í hjúskap, á aldurs skeiðinu 15 til 65 ára ekki verið tryggður samkvæmt áðurgreindum lögum þegar hann var búsettur í öðru aðildarríki en Hollandi, að svo miklu leyti sem almanaksárin falla annaðhvort saman við þau tryggingatímabil sem maki hans hefur áunnið sér samkvæmt þeirri löggjöf eða saman við almanaksárin sem taka ber tillit til skv. a-lið 2. liðar, að því tilskildu að hjónabandið hafi staðið yfir á þessum tímabilum.

Þrátt fyrir ákvæði 7. gr. AOW á umræddur einstaklingur rétt á lífeyri.

- c) Skerðingin, sem um getur í 2. mgr. 13. gr. AOW, gildir ekki um almanaksár fyrir 1. janúar 1957 ef maki lífeyrisþega sem fullnægir ekki skilyrðum fyrir því að fá þessi ár metin sem tryggingatímabil:

— hafði fasta búsetu í Hollandi á aldurs skeiðinu 15 til 65 ára eða

— hafði fasta búsetu í öðru aðildarríki þegar hann starfaði í Hollandi hjá vinnuveitanda sem hafði staðfestu í Hollandi eða

— starfaði í öðru aðildarríki á tímabilum sem teljast tryggingatímabil samkvæmt hollensku almannatryggingakerfi.

- d) Skerðingin, sem um getur í 2. mgr. 13. gr. AOW, gildir ekki um almanaksár fyrir 2. ágúst 1989 þegar maki lífeyrisþega var búsettur í öðru aðildarríki en Hollandi á aldurs skeiðinu 15 til 65 ára og var ekki tryggður samkvæmt umræddri löggjöf, að svo miklu leyti sem almanaksárin falla saman við þau tryggingatímabil sem lífeyrisþeginn hefur áunnið sér samkvæmt þeirri löggjöf eða saman við almanaksárin sem taka ber tillit til skv. a-lið 2. liðar, að því tilskildu að hjónabandið hafi staðið yfir á þessum tímabilum.

- e) Ekki má beita ákvæðum a-, b-, c- og d-liðar í 2. lið þegar um er að ræða tímabil sem falla saman við:

— tímabil sem taka má tillit til við útreikning á réttindum samkvæmt löggjöf um tryggingar vegna elli í aðildarríki öðru en Hollandi eða

— tímabil þegar hlutaðeigandi einstaklingur hefur fengið ellilífeyri samkvæmt slíkri löggjöf.

Ekki skal tekið tillit til tímabila frjálsrar tryggingar samkvæmt kerfi í öðru aðildarríki við beitingu þessa ákvæðis.

- f) Einungis má beita a-, b-, c- og d-lið 2. liðar hafi hlutaðeigandi einstaklingur haft fasta búsetu í einu eða fleiri aðildarríkjum í sex ár eftir 59 ára aldur og á meðan sá einstaklingur er búsettur á yfirráðasvæði eins þessara aðildarríkja.

- g) Þrátt fyrir ákvæði IV. kafla AOW skal heimila einstaklingi, sem er búsettur í öðru aðildarríki en Hollandi og maki hans fellur undir skyldutryggingu samkvæmt þeirri löggjöf, að kaupa sér frjálsa tryggingu samkvæmt þeirri löggjöf fyrir tímabil þegar makinn er tryggður skyldutryggingu.

Þessi heimild fellur ekki úr gildi ef skyldutrygging maka fellur niður vegna andláts hans og hinn eftirlifandi fær einungis lífeyri samkvæmt hollenskum lögum um almennar tryggingar eftirlifenda sem voru á framfæri hins látna (Algemene nabestaandenwet).

Hvað sem öðru liður fellur heimild vegna frjálsra trygginga úr gildi þegar hinn tryggði nær 65 ára aldri.

Iðgjald vegna frjálsrar tryggingar skal ákveðið í samræmi við ákvæði er lúta að ákvörðun iðgjalds frjálsra trygginga samkvæmt AOW. Ef frjálsa tryggingin kemur á eftir tryggingatímabili, sem um getur í b-lið 2. liðar, skal þó fastsetja iðgjaldið í samræmi við ákvæðin um fastsetningu iðgjalds vegna skyldutryggingar samkvæmt AOW, með hliðsjón af þeim tekjum sem talið er að hafi fengist í Hollandi.

- h) Ekki má veita heimildina, sem um getur í g-lið 2. liðar, neinum þeim sem er tryggður samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis um lífeyri eða eftirlifendalífeyri.

- i) Allir sem vilja kaupa sér frjálsa tryggingu skv. g-lið 2. liðar verða að sækja um það hjá Almannatryggingabankanum (Sociale Verzekeringsbank) eigi síðar en einu ári eftir að þátttökuskilyrðin hafa verið uppfyllt.

3. Beiting hollenskra laga um almennar tryggingar eftirlifenda sem voru á framfæri hins látna (Algemene nabestaandenwet (ANW))

- a) Eigi eftirlifandi maki rétt á eftirlifendalífeyri samkvæmt lögum um almennar tryggingar eftirlifenda (Algemene Nabestaandenwet (ANW)), á grundvelli 3. mgr. 51. gr. þessarar reglugerðar, skal reikna þann lífeyri út í samræmi við b-lið 1. mgr. 52. gr. þessarar reglugerðar.

Við beitingu þessara ákvæða skal einnig litið svo á að tryggingatímabil fyrir 1. október 1959 séu tryggingatímabil sem er lokið samkvæmt hollenskri löggjöf ef hinn tryggði, á þessum tíma, eftir 15 ár aldur:

- hafði fasta búsetu í Hollandi eða
  - var búsettur í öðru aðildarríki þegar hann starfaði í Hollandi hjá vinnuveitanda sem hafði staðfestu í Hollandi eða
  - starfaði í öðru aðildarríki á tímabilum sem teljast tryggingatímabil samkvæmt hollensku almannatryggingakerfi.
- b) Ekki skal taka tillit til tímabila sem taka ber tillit til skv. a-lið 3. liðar og falla saman við skyldutryggingatímabil sem er lokið samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis að því er varðar eftirlifendalífeyri.
- c) Að því er varðar b-lið 1. mgr. 52. gr. þessarar reglugerðar skulu aðeins tryggingatímabil, sem er lokið samkvæmt hollenskri löggjöf eftir 15 ára aldur, teljast tryggingatímabil.
- d) Þrátt fyrir 1. mgr. 63. gr. a í ANW skal heimila einstaklingi, sem er búsettur í öðru aðildarríki en Hollandi og maki hans fellur undir skyldutryggingu samkvæmt ANW, að kaupa sér frjálsa tryggingu samkvæmt þeirri löggjöf, að því tilskildu að slík trygging hafi tekið gildi eigi síðar en á gildistökudegi þessarar reglugerðar, en eingöngu fyrir tímabil þegar makinn er tryggður skyldutryggingu.

Þessi heimild fellur úr gildi frá og með þeim degi að skyldutrygging maka fellur niður samkvæmt ANW, nema skyldutrygging maka falli niður vegna andláts hans og hinn eftirlifandi fái einungis lífeyri samkvæmt hollenskum lögum um almennar tryggingar eftirlifenda sem voru á framfæri hins látna (ANW).

Hvað sem öðru líður fellur heimild vegna frjálsra trygginga úr gildi þegar hinn tryggði nær 65 ára aldri.

Iðgjöld vegna frjálsrar tryggingar skulu ákvæðin í samræmi við ákvæði er lúta að ákvörðun iðgjalda frjálsra trygginga samkvæmt ANW. Ef frjálsa tryggingin kemur á eftir tryggingatímabili, sem um getur í b-lið 2. liðar, skal þó fastsetja iðgjaldið í samræmi við ákvæðin um fastsetningu iðgjalda vegna skyldutryggingar samkvæmt ANW, með hliðsjón af þeim tekjum sem talið er að hafi fengist í Hollandi.

4. Beiting hollenskrar löggjafar um óvinnufærni

- a) Eigi hlutaðeigandi einstaklingur rétt á hollenskum örorkubótum skv. 3. mgr. 51. gr. þessarar reglugerðar skal sú fjárhæð, sem um getur í b-lið 1. mgr. 52. gr. þessarar reglugerðar fyrir útreikning á bótunum, ákvörðuð:
- i. hafi einstaklingurinn, fyrir þann tíma er óvinnufærnin kom fram, síðast verið við vinnu sem launþegi í skilningi a-liðar 1. gr. þessarar reglugerðar:
    - í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í lögum um tryggingar vegna óvinnufærni (Wet op arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO)) hafi óvinnufærnin komið fram fyrir 1. janúar 2004 eða
    - í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í lögum um atvinnu og tekjur í samræmi við starfsgetu (Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA)) hafi óvinnufærnin komið fram eftir 1. janúar 2004,
  - ii. hafi hlutaðeigandi einstaklingur, fyrir þann tíma er óvinnufærnin kom fram, síðast verið við vinnu sem sjálfstætt starfandi einstaklingur í skilningi b-liðar 1. gr. þessarar reglugerðar, í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í lögum um óvinnufærni sjálfstætt starfandi einstaklinga (Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ)), hafi óvinnufærnin komið fram fyrir 1. ágúst 2004.

- b) Við útreikning bóta samkvæmt lögum um tryggingar vegna óvinnufærni (WAO), lögum um atvinnu og tekjur í samræmi við starfsgetu (WIA) eða lögum um óvinnufærni sjálfstætt starfandi einstaklinga (WAZ) skulu hollenskar stofnanir taka til greina:

— tímabil launaðrar atvinnu og tímabil sem er farið með sem slík og hefur verið lokið í Hollandi fyrir 1. júlí 1967,

tryggingatímabil sem hefur verið lokið samkvæmt lögum um tryggingar vegna óvinnufærni (WAO),

tryggingatímabil sem hlutaðeigandi einstaklingur hefur lokið eftir 15 ára aldur samkvæmt almennum lögum um óvinnufærni (Allgemeine Arbeitsgeschichtswet (AAW)), enda falli þau ekki saman við tryggingatímabil sem hefur verið lokið samkvæmt lögum um tryggingar vegna óvinnufærni (WAO),

tryggingatímabil sem hefur verið lokið samkvæmt lögum um óvinnufærni sjálfstætt starfandi einstaklinga (WAZ),

— tryggingatímabil sem hefur verið lokið samkvæmt lögum um atvinnu og tekjur í samræmi við starfsgetu (WIA).

AUSTURRÍKI

- Með tilliti til þess að ávinna sér lífeyrstryggingatímabil skal litið svo á að viðvera í skóla eða sambærilegri menntastofnun í öðru aðildarríki jafngildi viðveru í skóla eða menntastofnun, skv. 1. lið 1. mgr. 227. gr. og 3. lið 1. mgr. 228. gr. laga um almannatryggingar (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG)), 7. mgr. 116. gr. laga um almannatryggingar fyrir þá sem starfa við verslun og viðskipti (Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG)) og 7. mgr. 107. gr. laga um almannatryggingar fyrir bændur (Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG)), hafi hlutaðeigandi einstaklingur á einhverjum tíma heyrt undir austurríska löggjöf á grundvelli þess að hann hafi stundað starf á eigin vegum eða annarra og að þau sérstöku iðgjöld, sem kveðið er á um skv. 3. mgr. 227. gr. laga um almannatryggingar (ASVG), 9. mgr. 116. gr. laga um almannatryggingar fyrir þá sem starfa við verslun og viðskipti (GSVG) og 9. mgr. 107. gr. laga um almannatryggingar fyrir bændur (BSGV), með tilliti til þess að ávinna sér slík námstímabil, hafi verið greidd.
- Við útreikning á hlutfallslegum bótum, sem um getur í b-lið 1. mgr. 52. gr. þessarar reglugerðar, skal ekki taka tillit til sérstakra viðbótarframlaga vegna viðbótartrygginga og viðbótarbóta fyrir námumenn samkvæmt austurrískri löggjöf. Í þeim tilvikum skal, ef við á, hækka hlutfallslegu bæturnar, sem eru reiknaðar út án þessara iðgjalda, sem nemur óskertu sérstöku viðbótarframlagi vegna viðbótartrygginga og viðbótarbóta fyrir námumenn.
- Ef, á grundvelli 6. gr. þessarar reglugerðar, lokið er uppþórtímabilum samkvæmt austurrísku lífeyrstryggingakerfi en ekki er hægt að leggja þau til grundvallar útreikningi skv. 238. og 239. gr. laga um almannatryggingar (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG)), 122. og 123. gr. laga um almannatryggingar fyrir þá sem starfa við verslun og viðskipti (Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG)) og 113. og 114. gr. laga um almannatryggingar fyrir bændur (Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG)) skal nota grundvöll útreikninga fyrir tímabil umönnunar barna skv. 239. gr. laga um almannatryggingar (ASVG), 123. gr. um almannatryggingar fyrir þá sem starfa við verslun og viðskipti (GSVG) og 114. gr. laga um almannatryggingar fyrir bændur.

FINNLAND

- Þegar ákvarða á rétt og reikna út fjárhæð finnsks almanna lífeyris skv. 52.–54. gr. þessarar reglugerðar er lífeyrir, sem er áunninn samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis, meðhöndlaður á sama hátt og lífeyrir sem er áunninn samkvæmt finnskri löggjöf.
- Við beitingu i. liðar í b-lið 1. mgr. 52. gr. vegna útreiknings á tekjum á tímabilum, sem eru færð til tekna samkvæmt finnskri löggjöf um tekjutengdan lífeyri, þegar einstaklingur hefur lokið lífeyrstryggingatímabilum, sem byggja á atvinnu sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur í öðru aðildarríki fyrir hluta viðmiðunartímabilsins samkvæmt finnskri löggjöf, skulu tekjur á því tímabili, sem er fært til tekna, vera jafnar heildarfjárhæð tekna sem aflað var á þeim hluta viðmiðunartímabilsins sem varðar Finnland, deilt með fjölda mánaða tryggingatímabila í Finnlandi á viðmiðunartímabilinu.

SVÍÐJÓÐ

- Þegar greiðsla vegna foreldraorlofs er innt af hendi skv. 67. gr. þessarar reglugerðar til aðstandanda, sem er ekki í starfi, samsvarar greiðslan grunnfjárhæð eða lægstu fjárhæð.
- Við útreikning á greiðslum vegna foreldraorlofs í samræmi við 6. mgr. 4. kafla laga um almannatryggingar (Lag (1962:381)) til einstaklinga, sem uppfylla skilyrði fyrir greiðslum vegna foreldraorlofs sem byggjast á atvinnuþátttöku, gildir eftirfarandi:

Þegar tekjur foreldris, sem veita rétt á sjúkrabótum, eru reiknaðar út á grundvelli tekna af launuðu starfi í Svíþjóð, telst þeirri kröfu fullnægt að hafa haft sjúkratryggingu, sem er yfir lægstu fjárhæð, í a.m.k. 240 daga samfellt fyrir fæðingu barnsins ef foreldrið hafði tekjur á fyrrgreindu tímabili af launuðu starfi í öðru aðildarríki sem samsvarar tryggingu yfir lægstu fjárhæð.

3. Ákvæði þessarar reglugerðar um söfnun trygginga- og búsetutímabila gilda ekki um umbreytingarákvæðin í sænskri löggjöf um rétt til lágmarkslífeyris fyrir einstaklinga sem eru fæddir 1937 eða fyrr og hafa verið búsettir í Svíþjóð í tilgreindan tíma áður en þeir sækja um lífeyri (lög 2000:798).
4. Við útreikning á tekjum fyrir hugsaðar tekjutengdar sjúkrabætur og tekjutengdar ástundunargreiðslur í samræmi við 8. kafla laga um almannatryggingar (Lag (1962:381) om allmän försäkring) gildir eftirfarandi:
  - a) ef hinn tryggði hefur, á viðmiðunartímabilinu, einnig fallið undir löggjöf annarra aðildarríkja, eins eða fleiri, vegna starfs sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur skulu tekjur í hlutaðeigandi aðildarríki eða aðildarríkjum teljast vera jafngildar meðalbrúttótekjum hins tryggða í Svíþjóð á hluta viðmiðunartímabilsins í Svíþjóð, reiknað út með því að deila tekjum í Svíþjóð með þeim fjölda ára þegar þessara tekna var aflað,
  - b) ef bætur er reiknaðar út skv. 46. gr. þessarar reglugerðar og einstaklingar eru ekki tryggðir í Svíþjóð skal viðmiðunartímabilið ákvarðað í samræmi við 2. og 8. mgr. 8. kafla í framangreindum lögum, eins og hlutaðeigandi einstaklingur væri tryggður í Svíþjóð. Hafi hlutaðeigandi einstaklingur ekki lífeyrisskapandi tekjur á þessu tímabili samkvæmt lögum um tekjutengdan ellilífeyri (1998:674) má viðmiðunartímabilið miðast við fyrri tímapunkt þegar hinn tryggði einstaklingur hafði tekjur af starfsemi í Svíþjóð.
5. a) Réttur til eftirlífendalífeyris í samræmi við sænska löggjöf er bundinn því að hinn látni hafi verið tryggður í þrjú ár af næstliðnum fimm almanaksárum fyrir andlátíð (viðmiðunartímabilið); ef þessi krafa er ekki uppfyllt er við útreikning á hugsaðri lífeyriseign vegna tekjutengds eftirlífendalífeyris tekið tillit til tryggingatímabila sem var lokið í öðru aðildarríki eins og þeim hefði verið lokið í Svíþjóð. Tryggingatímabil, sem er lokið í öðrum aðildarríkjum, skulu talin byggja á meðaltali þeirra tekna í Svíþjóð sem veita rétt til lífeyris. Ef hlutaðeigandi einstaklingur hefur aðeins lokið einu ári í Svíþjóð, sem veitir rétt til lífeyris, skal reikna öll tryggingatímabil í öðrum aðildarríkjum með sömu fjárhæð.
  - b) Réttur til ekknalífeyris í samræmi við sænska löggjöf er bundinn því að lífeyrisstigum hafi verið safnað í tvö af næstliðnum fjórum árum fyrir andlát hins tryggða (viðmiðunartímabil); ef ekki er farið að þessari kröfu og hafi hinn tryggði lokið tryggingatímabilum í öðru aðildarríki á viðmiðunartímabilinu skal litið svo á, við útreikning á hugsuðum lífeyrisstigum, sem veita rétt til ekknalífeyris við andlát eftir 1. janúar 2003, að þessi ár byggji á sama fjölda lífeyrisstiga og þau ár sem er lokið í Svíþjóð.

BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

1. Þegar einstaklingur getur, í samræmi við breska löggjöf, átt tillall til eftirlaunalífeyris enda:
  - a) séu iðgjöld fyrrverandi maka talin með sem eigin iðgjöld eða
    - b) hafi maki eða fyrrverandi maki þess einstaklings uppfyllt viðkomandi skilyrði um iðgjöld skulu ákvæði 5. kafla í III. bálki þessarar reglugerðar gilda við ákvörðun á bótarétti samkvæmt breskri löggjöf að því tilskildu að maki eða fyrrverandi maki sé eða hafi verið launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur og heyrt undir löggjöf tveggja eða fleiri aðildarríkja. Í því tilviki skal túlka tilvísanir í áðurnefndum 5. kafla til „tryggingatímabila“ sem tímabil sem lokið hefur verið af hálfu:
      - i. maka eða fyrrverandi maka, ef krafa til bóta er gerð af hálfu:
        - giftrar konu eða
        - einstaklings sem var í hjónabandi sem lauk með öðrum hætti en með andláti maka eða
      - ii. fyrrverandi maka, ef krafa til bóta er gerð af hálfu:
        - ekkils sem átti ekki, rétt áður en hann náði eftirlaunaaldri, rétt á greiðslum fyrir ekkla/ekkjur með börn eða
        - ekkju sem átti ekki, rétt áður en hún náði eftirlaunaaldri, rétt á greiðslum fyrir ekkjur með börn, fyrir ekkla/ekkjur með börn eða ekknalífeyri eða sem á einvörðungu rétt á aldurstengdum ekknalífeyri sem reiknaður er út skv. b-lið 1. mgr. 52. gr. reglugerðarinnar, en í þessu sambandi merkir „aldurstengdur ekknalífeyrir“ ekknalífeyri sem er greiddur út í lækkuðu hlutfalli í samræmi við 4. mgr. 39. gr. laga um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga frá 1992.

2. Við beitingu 6. gr. reglugerðarinnar vegna ákvæða um rétt á umönnunargreiðslum (attendance allowance, carer's allowance) og framfærslugreiðslum til fatlaðra einstaklinga (disability living allowance) skal taka til greina starfstímabil launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings eða búsetutímabil sem er lokið á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en Breska konungsríkisins, að svo miklu leyti sem þörf er á til að uppfylla kröfuna um búsetu í Breska konungsríkinu fyrir þann dag sem réttur til umræddra bóta kemur fyrst fram.
3. Að því er varðar 7. gr. reglugerðarinnar, þegar um er að ræða örorku-, elli- eða eftirlifendabætur í peningum, lífeyri vegna vinnuslysa eða atvinnusjúkdóma og dánarstyrki, skal greiðsluþegi samkvæmt breskri löggjöf sem dvelur á yfirráðasvæði annars aðildarríkis teljast búsettur á yfirráðasvæði þess aðildarríkis á meðan á dvöl hans stendur.
4. Við beitingu 46. gr. reglugerðarinnar skal Breska konungsríkið, ef hlutaðeigandi einstaklingur hefur orðið óvinnufær og síðan öryrki á meðan hann heyrði undir löggjöf annars aðildarríkis, að því er varðar 5. mgr. 30. þáttar A í lögum frá 1992 um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga (Social Security Contributions and Benefits Act 1992), taka til greina hvert það tímabil sem hlutaðeigandi einstaklingur hefur fengið, vegna þeirrar óvinnufærni:
  - i. sjúkrabætur í peningum eða kaup eða laun þess í stað eða
  - ii. bætur í skilningi 4. og 5. kafla III. bóls þessarar reglugerðar, sem eru greiddar vegna örorkunnar sem kom í kjölfar þessarar óvinnufærni, samkvæmt löggjöf hins aðildarríkisins, eins og um væri að ræða tímabil sem bætur vegna óvinnufærni til skemmri tíma hefðu verið greiddar í samræmi við 1.-4. mgr. 30. þáttar A í lögum frá 1992 um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga (Social Security Contributions and Benefits Act 1992).

Við beitingu þessa ákvæðis skal einungis taka tillit til tímabila þegar einstaklingur hefði verið ófær um að stunda vinnu í skilningi breskrar löggjafar.
5.
  - 1) Þegar reikna skal út tekjuþátt í þeim tilgangi að ákvarða rétt til bóta, samkvæmt breskri löggjöf, fyrir hverja starfsviku sem launþegi heyrði undir löggjöf annars aðildarríkis og hófst á viðkomandi tekjuskattári í skilningi löggjafar Breska konungsríkisins, telst hann hafa greitt iðgjöld launþega, eða hafa tekjur sem iðgjöld hafa verið greidd af, á grundvelli tekna sem jafngildar eru tveimur þriðju af hámarkstekjum þess árs.
  - 2) Við beitingu ii. liðar í b-lið 1. mgr. 52. gr. þessarar reglugerðar þegar:
    - a) launþegi hefur lokið trygginga-, starfs- eða búsetutímabilum alfarið í öðru aðildarríki en Breska konungsríkinu, á tekjuskattári sem hefst 6. apríl 1975 eða síðar, og beiting 1. mgr. 5. liðar hér að framan leiðir til þess að það ár telst með í skilningi breskrar löggjafar vegna i. liðar í b-lið 1. mgr. 52. gr. þessarar reglugerðar, telst hann hafa verið tryggður í 52 vikur á því ári í hinu aðildarríkinu,
    - b) tekjuskattár, sem hefst 6. apríl 1975 eða síðar, telst ekki með í skilningi breskrar löggjafar hvað viðkemur i. lið í b-lið 1. mgr. 52. gr. þessarar reglugerðar skal alfarið horft framhjá trygginga-, starfs- eða búsetutímabilum á því ári.
  - 3) Þegar breyta á tekjuþætti í tryggingatímabil skal deila í tekjur viðkomandi tekjuskattárs í skilningi breskrar löggjafar með lágmarkstekjum þess árs. Niðurstöðuna skal birta í heilum tölum en brotum sleppt. Niðurstöðutalan stendur þá fyrir fjölda tryggingavikna sem lokið hefur verið samkvæmt breskri löggjöf á því ári, að því tilskildu að talan fari ekki fram úr þeim vikufjölda á því ári þegar einstaklingurinn heyrði undir umrædda löggjöf.“